

Šlapanický

Číslo 5/2008

Vychází od roku 1934

ZPRAVODAJ

List občanů Šlapanic a Bedřichovic

www.slapanice.cz

**Začátek šk. roku
v MŠ Ponětovice**

**K setkání jubilantů
na městském úřadě**

FOTOGALERIE

foto: Magdalena Černá

Stavění máje, 15. 8. 2008

Předávání práva, 16. 8. 2008

Divadlo v parku, 17. 8. 2008

Divadlo v parku, 17. 8. 2008

Nedělní mše svatá v parku, 17. 8. 2008

Nedělní průvod, 17. 8. 2008

Stárci, 17. 8. 2008, foto: Jan Šlancar

Výstava Šlapanice 2008, 15.-17. 8. 2008

Obsah

Pohled do starostovy kanceláře	1
Představujeme zastupitele	
Šárka Štěpánková	2
Čekají nás volby	2
Informace z 48. až 50. jednání Rady města Šlapanice	3
Výběr z usnesení Zastupitelstva města Šlapanice	4
Ze zápisníku městské policie	4
Blahopřejeme jubilantům	5
Certifikáty ISO 9001 a ISO 27001 znamenají pro úřad čest i závazek	6
Ministr vnitra Langer navštívil Šlapanice	6
Dokončena rekonstrukce pomníku padlým	7
Několik slov k začátku školního roku	7
Nový výtvarný ateliér Gymnázia a ZUŠ Šlapanice	7
Děvín v novém kabátě	8
Cesta do pravěku	8
Proklínaná fyzika?	8
Německý jazyk a jeho výuka na ZŠ Šlapanice	9
Škola trochu jinak	9
Jak jsme vzpomínali na prázdniny v MŠ Ponětovice	10
Zábavné odpoledne s tatínky	10
Tábor šlapanických junáků	
Baldovec 2008	11
Šlapanice se na týden proměnily v Dračí hory	11
Náměšť 2008 – 1. turnus	12
Farní tábor Šlapanice	12
Největší úspěch je výhra na domácím poli	13
Senioři komunikují	13
Pod Mohylou	15
Rok 1938	15
31. letní tábor sportovní gymnastiky	
Přešovice 2008	17
Biskupice 2008	18
Volejbalová laťka na Gymnázium Šlapanice je hodně vysoko	18
Po prázdninách do školy (a do muzea!)	19
K setkání jubilantů s vedením města	19
Šlapanické slavnosti – sraz rodáků	20
Osmdesátníci – jubilejní ročník 1928	21
Himálajské příběhy – Orel	22
Jan Mazálek – „Bylo – nebylo u letectva“	22
Parkování? A proč ne!	22
BONAGRO, a. s., informuje občany ve Šlapanicích a okolí	24
Zamyšlení	25
Už to není, co to bývalo, už to není, co to bylo dřív	25
Centrum volného času Fantázie	26
Inzerce	27

Pohled do starostovy kanceláře

Vážený spoluobčané,
je tu další, páté číslo letošního Šlapanického zpravodaje, při jehož četbě vás všechny srdečně zdravím. Kromě nejdůležitějších aktualit či složení účtu ze své práce bych se chtěl vyjádřit i k tématu blížících se voleb.

Chtěl bych vás alespoň stručně informovat o nejnovejších aktualitách naší práce:

– jak jsem již dříve informoval, přichází, po dohodě se zástupci Správy a údržby silnic Jihomoravského kraje (SÚS JmK), ke slovu některými spoluobčany poptávaná oprava nepříjemně zvlněné vozovky (tzv. rolety) ulice Brněnské v úrovni „Starého“ sídliště (mezi ulicemi Bož. Němcové a Sušilovou) spolu s opravou části ulice Čechovy od křižovatky s ulicí Brněnskou, po ulici Jungmannovu. Podle dohody město zajistí opravu obrubníků a chodníku podél parčíku Rudoarmějce a poté SÚS JmK provede opravy komunikací;

– provedeme také rozsáhlejší opravu ulice Jiříkovské v části propojující Svatojánské náměstí a Jiříkovskou ulici, spolu s úpravou ústí ulice Ponětovské v hodnotě přes 1 mil. Kč. Bude proveden pojízdný chodník pro tamější obyvatele přerušovaný zabudovanými sloupky. Ve spodní části bude upraveno parkoviště, které bude zelení odděleno od upraveného vjezdu do ulice Ponětovské. Tamější spoluobčané si to jistě zaslouží, protože zde ani řádný chodník, ani komunikace dosud nejsou;

– po vysvěcení a předání nového vozidla CAS naší jednotce sboru dobrovolných hasičů v hodnotě 5,3 mil. Kč chceme provést rekonstrukci vjezdu před hasičskou zbrojnicí, který zajistí řádný pojezd této těžké techniky. Úprava bude důkladná, v hodnotě přes 1 mil. Kč;

– výše uvedené investice, spolu s doplněním několika parkovacích míst na Brněnské ulici nad Moravskou chalupou, představují náklad celkem asi 2,5 mil. Kč;

– co se týče rekonstrukcí či oprav chodníků v různých částech města, na jejichž někdy neutěšený stav poukazujete, znovu vás velmi žádám o pochopení a trpělivost, protože všechny chodníky naráz opravit z finančních důvodů nelze. Pracovníci odboru investic a správy majetku městského úřadu dokončili rozsáhlou analýzu stavu, opotřebení, postupu a způsobu jejich oprav. Zbývá vyčíslení nákladů a návrh uceleného konceptu způsobu a časového postupu postupné rekonstrukce všech chodníků, který bude předložen vedení a radě města. Mohu vás znovu ujistit, že máme v plánu je opravovat jak letos, tak i dále, podle finančních možností a plnění příjmů nad schválený rozpočet města;

– stále se zabýváme otázkou průmyslové zóny. Nedávno jste byli konfrontováni s pomlouvačným a naprosto zavádějícím letákem o tom, jak někteří členové vedení města sledují pouze osobní zájmy a na městu jim nezáleží. Opak je pravdou a celá záležitost, která přesahuje toto volební období, si zaslouží samostatné informovanosti, na které právě pracujeme;

– nezapomínáme ani na další ožehavá témata: na postupnou rekonstrukci

ŠLAPANICKÝ ZPRAVODAJ – vychází 6x ročně, vydává město Šlapanice, IČO: 00282651. Ev. č. MK ČR E10246. Zpravodaj připravuje redakční rada. Kontakt Mgr. Magdalena Černá, e-mail: cerna.m@slapanice.cz, tel.: 533 304 328, mobil: 724 783 070. Sazba Jan Šlancar, fotoateliér a grafické studio, www.modi.cz. Korektura Mgr. Vilém Kmuniček. Tisk OLPRINT Jaroslav Olejko, Brněnská 29, Šlapanice. Náklad 3000 ks. Zdarma pro občany Šlapanic a Bedřichovic. Distribuce 15. října 2008. Uzávěrka příštího čísla 15. listopadu 2008. Veškeré materiály otištěné ve Šlapanickém zpravodaji, jakož i forma a grafické provedení, jsou uveřejněny se souhlasem autorů. Jejich další použití třetími osobami bez souhlasu vydavatele je nepřipustné a může být stíháno podle zákona.

základní školy (jak na její financování, tak také připravujeme její další fázi), zkapacitnění mateřských škol, řešení dopravy v našem městě, na údržbu veřejné zeleně a dodržování čistoty (k projednání zastupitelstvem města je připravena obecně závazná vyhláška a máme připravena i další zlepšení), připravili jsme pro nás všechny i další kulturně společenské akce, na kterých se s vámi rád setkám.

Vážení spoluobčané, jak jistě víte, v příštích dnech, 17. a 18. října, popř. ještě 24. a 25. října, nás čeká důležitá událost: volby do Senátu Parlamentu ČR, kdy se obměňuje třetina senátorských křesel, tentokrát také v našem volebním obvodu, a volby do zastupitelstev krajů. Tentokrát dochází k unikátní situaci, kdy ve volbách jak do Senátu, tak i v krajských volbách kandidují šlapaničtí občané. Přitom v senátních volbách je to poprvé, kdy do tak vysoké a ústavní funkce kandiduje v našem volebním obvodu šlapanický občan a rodák. Z historie známe pouze osobnost pana Cyrila Kuklíka, člena tehdejší ČSL, který, také jako Šlapanák, byl v 70. letech minulého století poslancem bývalé České národní rady.

Protože jsme se v redakční radě dohodli, že Šlapanický zpravodaj ponecháme stranou předvolebního klání, nebu-

du tuto důležitou politickou událost, která zcela jistě ovlivní i život našeho města, dále komentovat a omezím se pouze na pozvání k volbám. Ať totiž chceme nebo ne, ať se nám politika líbí nebo ne, politický systém ovlivňuje náš každodenní život. Jistě chceme žít v ještě lepším prostředí, abychom mohli dále zlepšovat své domovy, aby se mohly harmonicky rozvíjet naše rodiny. To vše ovlivňuje také politický systém. Proto není jedno, zda k volbám půjdeme, nebo ne a koho budeme volit. Je to samozřejmě naše volba, naše právo, ale také naše zodpovědnost. Je jistě dobré kandidáty do jednotlivých voleb znát, uvědomit si, jakou mají za sebou historii, jak se (zejm. šlapaničtí) dříve projevovali a zda se osvědčili. Doporučuji vám také zvážit reálnost jejich předvolebních programů a reálnost jejich prosazení, pokud by do té které funkce byli zvoleni. I proto bych vás chtěl k nadcházejícím volbám pozvat.

Vážení spoluobčané, přeji nám všem krásný volební podzim, ze kterého vzejde naše město posílené, školákům (a jejich rodičům) přeji úspěšný školní rok. Hlavně ale přeji nám všem nezdolný životní optimismus a dobré lidi kolem sebe, kteří své spoluobčany nepomlouvají.

Ing. arch. Jaroslav Klačka

PŘEDSTAVUJEME ZASTUPITELE

Šárka Štěpánková

Zdá se, že Š je mým „osudovým“ písmenem. Jmenuji se Šárka Štěpánková, pocházím ze Šlapanic a mým „osudovým“ místem je zdejší škola, kde učím.

Letošní školní rok je již mým osmým a začala jsem ho společně s 23 prvňáčky, kteří mi již nyní přirostli k srdci. Ostatně jako většina dětí, které jsem měla kdy možnost poznat.

Převážně z těchto důvodů jsem se rozhodla kandidovat za zelené, jako nestraník, a věnovat se dětem i mládeži mimo školu, což mi umožňuje spolupráce s ostatními členy komise pro výchovu, vzdělání a využití volného času.

Práce s dětmi člověka obohacuje a dodává mu životní optimismus, na straně druhé také hodně energie bere. Myslím si, že člověk nemůže svou energii jen vydávat, ale musí ji i odněkud přijímat a to je důležité nejen pro mou profesi.

Ve svém volném čase se proto věnuji četbě knih, cizím jazykům, zpívám ve farním sboru, cvičím jógu, hraji volejbal ... jsem sportovec tělem i duší, hlavně tou duší.

Dále spolupracuji s německou organizací Ackermann-Gemeinde, kde pořádáme různé akce pro děti a mládež z České republiky, Polska, Slovenska, Německa a děti azylantů z Íránu a Iráku. V zahraničí mám také spoustu přátel. Myslím, že nezáleží na národnosti, vyznání či barvě pleti, u všech si vážím obětavosti, upřímnosti a poctivosti, naopak stále bojuji s lidskou hloupostí a závistí.

Výstižná se mi zdá věta jednoho mého prvňáčka s aktovkou na zádech (2. září, po 1. vyučovací hodině): „Tak já už bych i šel!“ Někdy i já mám chuť to vzdát, ale potom přijde den, kdy uslyšíte: „Paní učitelko, chodíte vy vůbec do práce, nebo jenom s náma do školy?“

A vy víte, že všechno, co děláte, má smysl.

Čekají nás volby

Vážení spoluobčané, v pátek 17. 9. a v sobotu 18. 9. 2008 proběhnou na území města Šlapanice a místní části Bedřichovice volby do zastupitelstva Jihomoravského kraje. Ve stejném termínu u nás proběhnou i volby do Parlamentu ČR – do Senátu (obvod č. 57 – Vyškovsko a část Brnavenkova). Volební okrsky a místnosti se proti minulým volbám nemění, tj:

volební okrsek	č. 1 – Orlovna	adresa	Masarykovo nám. 2
	č. 2 – MŠ Zahrádka		Havlíčková 8
	č. 3 – Vzděl. středisko MU		Nádražní 58
	č. 4 – Sokolovna		Nádražní 87
	č. 5 – Obřadní síň MěÚ		Masarykovo nám. 7
	č. 6 – KD Bedřichovice		Bedřichovice.

Volební místnosti budou otevřeny :

pátek od 14.00 do 22.00 hod.

sobota od 8.00 do 14.00 hod.

Případné druhé kolo voleb do Senátu se uskuteční v následujícím týdnu, tj. v pátek 24. 9. a v sobotu 25. 9. 2008, ve stejných volebních místnostech a ve stejnou dobu. Podrobnější informace jsou uvedeny na Úřední desce MěÚ Šlapanice.

Ims

Informace z 48. až 50. jednání Rady města Šlapanice

Na svých jednáních přijala rada města v posledních týdnech mimo jiné následující usnesení:

48. jednání – 16. 7. 2008

– Schvaluje smlouvu o dílo na zpracování změn č. 8 ÚPN SÚ Šlapanice projektovým ateliérem UAD STUDIO, spol. s r. o.

– Schvaluje textovou část zadávací dokumentace na Skate park včetně harmonogramu realizace výběrového řízení a seznam firem určených k oslovení o předložení nabídky.

– Schvaluje organizaci výběrového řízení na zhotovitele díla a pověřuje starostu města provedením výběrového řízení akce – „Výstavba plácku pro skate hřiště ve Šlapanicích“ podle metodiky MMR ČR pro zadávání veřejné zakázky malého rozsahu.

– Schvaluje Mandátní smlouvu č. 4/2008 s Ing. Petrem Hlaváčem na výkon inženýrské činnosti a technické pomoci při realizaci stavby „Šlapanicko – kanalizace – I. etapa“.

– Schvaluje řešit problém nedostatečné kapacity MŠ výstavbou nového objektu.

– Schvaluje odepsání tematicky zastaralých a poškozených knih z knihovního fondu Městské knihovny Šlapanice.

– Jmenuje Ing. Pavla Slaného vedoucím odboru finančního s platností od 1. 8. 2008.

49. jednání – 6. 8. 2008

– Provedla rozpočtové opatření č. 10 a doporučuje ZM ke schválení.

– Doporučuje ZM ke schválení smlouvy č. OISM 143/2008 o směně pozemků mezi ICEC Šlapanice a městem Šlapanice.

– Doporučuje ZM ke schválení Obecně závaznou vyhláškou města Šlapanice č. 2/2008, o pravidlech pro pohyb psů na veřejných prostranstvích ve městě.

– Schvaluje prodej hasičského vozidla Avia A31 z majetku města Šlapanice do vlastnictví obce s nejvýhodnější nabídkou.

– Doporučuje ZM ke schválení Plánovací smlouvy s CTP Invest, spol. s r. o., podle navrhované verze ze dne 30. 7. 2008.

– Doporučuje ZM schválit dodatek č. 2 ke zřizovací listině příspěvkové orga-

nizace Poradna pro rodinu, manželství a dítě, okres Brno-venkov, příspěvková organizace, o zrušení této příspěvkové organizace ke dni 31. 12. 2008.

50. jednání – 27. 8. 2008

– Schvaluje vypsání výběrového řízení na rekonstrukci části ZŠ Šlapanice: zateplení pavilónu A a C včetně výměny oken, venkovních dveří, střechy a nutných dispozičních změn pro odstranění hygienických závad a pověřuje starostu města jeho provedením.

– Schvaluje uzavření dodatku „Smlouvy o grantovém poradenství a vypracování grantové dokumentace“ se společností EUROVISION, a. s., na zpracování aktualizace žádosti o dotaci na rekonstrukci pavilónu B Základní školy Šlapanice s bazénem a tělocvičnou.

– Schvaluje uzavření rámcové smlouvy o nájmu a pronájmu nebytových prostor se Spolkem pro postavení a udržování orlovný ve variantě s vyčíslením hodinové sazby.

– Schvaluje žádost MO KDU-ČSL o souhlas s užíváním veřejného prostranství Masarykova náměstí dne 28. 9. a 5. 10. 2008 vždy od 10.00 do 12.00 hodin, v souvislosti s uskutečněním kulturně-společenské akce. Pódium bude zapůjčeno zdarma.

– Doporučuje ZM ke schválení kupní smlouvy s firmou Real Park Šlapanice, s. r. o., na prodej části pozemku p. č. 2206/1, k. ú. Šlapanice u Brna; podle oddělovacího geometrického plánu je předmětem prodeje pozemek p. č. 2206/163, k. ú. Šlapanice u Brna, o výměře 644 m², za cenu 1223 Kč/m².

– Doporučuje ZM ke schválení kupní smlouvy s firmou Real Park Šlapanice, s. r. o., na prodej části pozemku p. č. 2406 (PK), k. ú. Šlapanice u Brna; podle oddělovacího geometrického plánu je předmětem prodeje pozemek p. č. 2943/26, k. ú. Šlapanice u Brna, o výměře 22 352 m², za cenu 1223 Kč/m².

– Vydává souhlas vlastníka místních komunikací pro E.ON Distribuce, a. s., k umístění kabelů NN do silničního pozemku místních komunikací ulice Sušilovy a Bezručovy ve Šlapanicích v souvislosti s budoucí realizací stavby rekonstrukce NN.

– Schvaluje prodej hasičského vozidla

Avia A31 z majetku města Šlapanice do vlastnictví obce v pořadí: 1. Obec Věšín.

2. Město Zruč nad Sázavou.
– Schvaluje žádost Sdružení občanů pro rozvoj Šlapanic o souhlas s užíváním veřejného prostranství Masarykova náměstí dne 28. 9. 2008, od 12.00 hodin, v souvislosti s uskutečněním cyklistického závodu dětí. Pódium bude zapůjčeno zdarma.

– Schvaluje Rámcovou smlouvu na zpracování grantových projektů a dva Realizační dodatky od firmy PNO Consultants, s. r. o., na zpracování kompletní přípravy žádosti do Integrovaného operačního programu a následné podání žádosti o dotaci do Operačního programu lidských zdrojů a zaměstnanosti.

– Jmenuje s účinností od 1. září 2008 Ing. Alenu Řezníčkovou předsedkyní komise pro občanské záležitosti.

– Ukládá OISM ukončit v co možná nejkratším termínu nájemní smlouvu na pronájem pozemku p. č. PK 3478 v k. ú. Šlapanice u Brna uzavřenou mezi městem Šlapanice a BONAGRO, a. s.

Ve zkratce:

Jako každoročně, tak i letos v rámci vzpomínkových dnů 203. výročí bitvy tří císařů, proběhnou i v našem městě různé doprovodné akce. Ve dnech 28.–30. listopadu to budou pietní akty u pomníku na hřbitově a na Riegrově ulici, burza militárií a již 10. ročník historického jarmarku. Bližší bude uvedeno na plakátech a ve sdělovacích prostředcích města.

Připravujeme:

K 90. výročí vzniku ČSR se bude konat dne 26. 10. 2008 v 17.00 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie houslový koncert Václava Hudečka, jemuž bude předcházet položení kytic k uctění památky padlých občanů v I. světové válce. Pietní akt proběhne téhož dne v 16.00 hod. v městském parku. Ve vestibulu MěÚ proběhne výstava fotografií Šlapanice 2008.

Bližší sdělení na plakátech a v informačních médiích města.

JK

Výběr z usnesení Zastupitelstva města Šlapanice

12. zasedání ze dne 18. 6. 2008 Zastupitelstvo města schvaluje:

– Rozpočtové opatření č. 6/2008 se zvýšením rozpočtu o 0 Kč – v tom snížení investiční rezervy na uhrazení nákladů spojených s projektovou dokumentací k pavilónu B ZŠ, dále uhrazení nákladů, souvisejících s firmou EUROVISION (firma připravující dokumentaci k dotaci pro pavilón B ZŠ) a uhrazení faktury firmě Pöyry (projektování dokumentace k projektu protipovodňové ochrany města).

– Rozpočtové opatření č. 7/2008 se zvýšením rozpočtu o 0 Kč – v tom rozdělení dotací neziskovým organizacím.

– Závěrečný účet obce za rok 2007 a souhlasí s celoročním hospodařením s výhradami. Na základě zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření za rok 2007 města Šlapanice, okres Brno-venkov, ZM přijímá ke zjištěným nedostatkům nápravná opatření, která jsou uvedena příloze.

– Kupní smlouvu na prodej pozemku p. č. 3040/8, o celkové výměře 17 m², k. ú. Šlapanice u Brna, obec

Šlapanice, z vlastnictví města do vlastnictví manželů Milana a Vladimíry Paláskových, bytem Slunná 734/7, 664 51 Šlapanice, za cenu podle znaleckého posudku v celkové výši 7150 Kč.

– Kupní smlouvu na prodej pozemku p. č. 3040/9, o celkové výměře 97 m², k. ú. Šlapanice u Brna, obec Šlapanice, z vlastnictví města do vlastnictví manželů Petra a Blanky Umláškových, bytem Slunná 1759/5, 664 51 Šlapanice, za cenu podle znaleckého posudku v celkové výši 40 800 Kč.

– Smlouvu o smlouvě budoucí kupní na prodej pozemku p. č. 2206/163 o výměře 644 m², k. ú. Šlapanice u Brna, který vznikl oddělením z pozemku p. č. 2206/1, k. ú. Šlapanice u Brna, na základě oddělovacího geometrického plánu, z vlastnictví města (budoucí prodávající) do vlastnictví Real park, s. r. o. (budoucí kupující), za cenu 1223 Kč/m².

– Názvy ulic v lokalitě CTP: K Letišti, Okružní, K Hraničkám.

– Vydání obecně závazné vyhlášky č. 1/2008, o stanovení koeficientu pro

výpočet daně z nemovitostí, kterou se ruší vyhláška č. 9/1994, o úlevách při výpočtu daně z nemovitostí.

– Udělení čestného občanství města Šlapanice panu Karlu Lázničkovi za celoživotní zásluhy o rozvoj města Šlapanice, v souladu s § 36 odst. 1 zák. č. 128/2000 Sb., o obcích v platném znění.

13. zasedání ze dne 19. 8. 2008 Zastupitelstvo města schvaluje:

– Plánovací smlouvu s CTP Invest, spol. s r. o., podle navrhované verze CL AK-PS (2) ze dne 30. 7. 2008.

– Smlouvu o uzavření budoucí smlouvy kupní na část pozemku p. č. 3572/2, k. ú. Šlapanice u Brna, podle skutečného budoucího stavu podle geometrického plánu, v souvislosti s rekonstrukcí bytového domu na ulici Brněnské ve Šlapanicích, z vlastnictví města Šlapanice jako budoucího prodávajícího do vlastnictví Společenství vlastníků Brněnská 1572–1575, Šlapanice, jako budoucího kupujícího, za cenu 120 Kč/m².

ZE ZÁPISNÍKU MĚSTSKÉ POLICIE (MP)

25. 7. 2008

Hlídka MP přivolala vozidlo rychle zdravotnické pomoci k ženě (bezdomovkyni), kterou nalezla s tržným poraněním v obličeji sedící na ul. Dlouhé. Žena byla v silně podnapilém stavu. Následně byla žena převezena sanitkou do Úrazové nemocnice v Brně.

1. 8. 2008

Obdrželi jsme poděkování od pana starosty obce Mokrý-Horákov pana Františka Pejřila za asistenci při akci „Cyklistický závod Modrá míle 2008“, kde jsme mimo jiné prováděli i radarové měření.

5. 8. 2008

Na služebnu MP bylo v 11.55 hod. přijato telefonické oznámení od pozorového občana, že v prostoru křižovatky ulic Dlouhé/Kosmákovy nákladní vozidlo – kamión s ruskou RZ rozejelo chodník. Na základě pátrání po vozidle se podařilo uvedeného řidiče zachytit v 14.30 hod. ve Šlapanicích, po jeho

návratu ze spedice v Brně. Při parkování ve Šlapanicích couval tak nešťastně, že navíc poškodil levé zadní sdružené světlo vozidla. Jednalo se občana Běloruska, žijícího v Moskvě, jehož cesta vedla s nákladem přes Ukrajinu, Polsko do ČR, dále směřoval přes Rakousko do Německa. Delikt byl vyřešen pokoutou.

6. 8. 2008

Strážníky bylo řešeno rušení nočního klidu v bytě na ul. Švehlově.

15. až 17. 8. 2008

Podíleli jsme se v rámci zajištění veřejného klidu a pořádku na Šlapanických slavnostech a zdárného průvodu městem. V pátek dne 15. 8. 2008 v 17.30 hod., vinou silného přivalového deště, byly v prostoru křižovatky ulic Nádražní/Brněnská/Kalvodova obnaženy 3 kanalizační vpusti. Během silného deště jsme instalovali poklapy zpět a dále jsme sjednali nápravu pomocí PČR, DPmB, VAS.

19. 8. 2008

Strážníky byla kontrolována nezletilá

dívka, trávící prázdniny ve Šlapanicích u příbuzných, která se předváděla s kouřením cigarety před kamarádkami v prostoru ZŠ. Po kontrole byla předána zákonnému zástupci i s balíčkem cigaret. Následně byl zaslán přípis o jejím chování orgánu sociální právní ochrany dětí a mládeže a do školy.

6. až 7. 9. 2008

V součinnosti s OOP PČR Šlapanice, dále s Městskou policií Brno jsme zajišťovali během leteckých dnů ochranu prostoru náletové strany ze strany Šlapanic směrem k letišti, podél navigačních světél.

13. 9. 2008

Provedli jsme kontrolu bezdomovce, který se nám „usadil“ v opuštěné chatce, v chatové oblasti směrem k obci Dvorska. Muže doprovázeli jeho dva psi, černí „vlčáci“. Muže vyzozorovala hlídka MP. Jednalo se navíc o muže živícího se náhodným sběrem kovového šrotu. Muže jsme kontrolovali již

před rokem, kdy byl přistižen při opalování izolace drátů blízko žel. viaduktu. Kontrola muže proběhla v součinnosti s OOP PČR Šlapanice. Muž přislíbil, že se přesune do místa svého původního pobytu na okr. Vyškov.

12. až 14. 9. 2008

Asistovali jsme při uspořádání dopravního značení a usměrňovali

dopravu při opravě havárie kanalizace ze dne 15. 8. 2008 v prostoru čtyřramenné křižovatky ulic Nádražní/Brněnská/Kalvodova. V době dopravní špičky zde byly použity i trojitě semafor. Z důvodu použití litého betonu a jeho technologického zrání je zbytek dopravního značení ponechán po dobu zhruba 3 týdnů v křižovatce tak, aby

místo bylo odděleno od volné komunikace. K omezení provozu linek MHD Brno nedošlo.

Pozn.: Připomínky a názory občanů k naší anketě z minulého čísla Zpravodaje ohledně radarového měření zveřejníme příště.

Vážení čtenáři Šlapanického zpravodaje, děkujeme vám za odpovědi na soutěž z minulého čísla. Nové fotografie najdete i v tomto čísle. Správné odpovědi posílejte na e-mailovou adresu cerna.m@slapanice.cz, nebo na podatelnu Městského úřadu ve Šlapanicích. Přejeme hodně úspěchů!

Vyhodnocení soutěže „Poznejte, kde to bylo!“

Správné odpovědi:

Obrázek č. 4A – ulice Hybešova

Obrázek č. 4B – ulice Husova

Výherce: Adriana Gajarská, Bož. Němcové 6, 664 51 Šlapanice. Blahopřejeme!

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

Červencovým

Věra Hlásenská	80 let	12. 7. 2008
Marie Vymazalová	92 let	22. 7. 2008
Marta Kopelentová	80 let	27. 7. 2008
Marie Nováková	85 let	28. 7. 2008

Srpnovým

Zdeňka Novotná	85 let	3. 8. 2008
Josef Müller	90 let	10. 8. 2008
Ludmila Jeřábková	80 let	20. 8. 2008
Marie Michlíčková	80 let	28. 8. 2008
Marie Kamenická	80 let	28. 8. 2008
Jan Kožoušek	80 let	28. 8. 2008

Zářijovým

Jiřina Hauserová	90 let	1. 9. 2008
Bronislav Formánek	80 let	5. 9. 2008
Libuše a Václav Lojdovi	zlatá svatba	2. 8. 2008

Jména jubilantů jsou zveřejněna k datu uzávěrky.

Výzva rodičům nově narozených dětí

Vyzýváme rodiče, kteří mají zájem, aby jejich novorozené dítě bylo přivítáno jako nový občanek v obřadní síni Městského úřadu Šlapanice, aby tuto skutečnost oznámili na matrice MěÚ Šlapanice, Masarykovo náměstí 100/7, 664 51 Šlapanice (tel. 533 304 325).

Ke změně ve způsobu zvaní na vítání občánků dochází v souvislosti s upřesněním výkladu zákona o evidenci obyvatel a o ochraně osobních údajů.

Družba s belgickým městem Braine-l'Alleud pokračuje!

Ve dnech 13.–14. září navštívilo vedení města Šlapanice společně s vedoucím oddělení komunikace s veřejností Josefem Kopeckým, tiskovou mluvčí Magdalenou Černou a tlumočnicí paní Irenou Karličkovou belgické město Braine-l'Alleud. Naše města spolu váže společná napoleonská tradice, neboť Braine-l'Alleud leží v těsné blízkosti Waterloo. Na festivalu Dny koně mělo město Šlapanice vlastní stánek s propagačními materiály. Informace o nás, našem regionu, historii a kultuře takto na chvíli překročily hranice a dozvěděli se o nás nejen v Belgii, ale i Angličané, Němci a Francouzi, kteří festival také navštívili s propagačními materiály.

Vedení města bylo navíc pozváno na setkání se starostou Braine-l'Alleud. Schůzka proběhla v příjemné atmosféře festivalu – mnoha vystoupení, scének a nejrůznějších předvádění koňů, slavnostních vozů tažených koňmi a vším, co tato krásná zvířata pro nás mohou dělat.

Návštěva Belgie byla zároveň možností pozvednout město a naši práci o kousek dál za hranice.

Podrobnější zprávu přineseme v dalším čísle zpravodaje.

Magdalena Černá

Výzva občanům

Vyzýváme občany, kteří se ve IV. čtvrtletí 2008 dožívají životního jubilea – 80, 85, 90 a více roků a mají zájem, aby je u příležitosti tohoto životního jubilea navštívily členky komise pro občanské záležitosti Rady města Šlapanice, aby tuto skutečnost oznámili na matrice MěÚ Šlapanice, Masarykovo náměstí 100/7, 664 51 Šlapanice (tel. 533 304 325). Také manželé, kteří budou oslavovat ve IV. čtvrtletí 2008 zlatou nebo diamantovou svatbu, mohou na matrice MěÚ Šlapanice (533 304 325) sdělit, zda mají zájem o obřad na Městském úřadě Šlapanice, nebo zda si přejí návštěvu členek komise doma. Ke změně ve způsobu blahopřání jubilantům dochází v souvislosti s upřesněním výkladu zákona o evidenci obyvatel a o ochraně osobních údajů.

Certifikáty ISO 9001 a ISO 27001 znamenají pro úřad čest i závazek

ISO 9001 – QMS – Quality Management System
ISO 27001 – ISMS – Systém řízení bezpečnosti informací

Na základě dodržování požadavků, které nám klade norma, a pravidel stanovených MěÚ jsme získali v roce 2006 certifikáty pro ISO 9001 a 27001. V lednu r. 2008 jsme zažádali o obnovu, systém znovu zavedli a certifikáty opětovně získali prostřednictvím pražské společnosti Bureau Veritas Certification, která má patřičná oprávnění k jejich udělování.

V oblasti těchto činností je vnitřní legislativní systém Městského úřadu Šlapanice ve shodě s obecnou evropskou kvalitou. Certifikace znamená vysoké nasazení a neustálé zdokonalování a zkvalitňování pracovních postupů a činností organizace. Součástí systému jsou také interní audity, jejichž cílem je vnitřní kontrola dodržování nastaveného a zavedeného systému v praxi.

Důležitou součástí managementu kvality a pomoci při vyhodnocování výsledků MěÚ je znovu zapojení do Benchmarkingové iniciativy 2005 (BI 2005). BI 2005 je celorepublikové srovnání úřadů obdobné velikosti, včetně úřadů s rozšířenou působností. Cílem je poskytování dat do pevně stanovené centrální databáze. Účelem je potom vzájemné porovnávání údajů pomocí analýz, které lze z programu generovat a na jejich základě vyhodnocovat činnost úřadu ve srovnání s úřady ostatními. Kritéria pro analýzy jsou velice různorodá a závislá na požadavcích MěÚ.

Ing. Václav Hrabálek – tajemník Městského úřadu Šlapanice k tomuto projektu sdělil následující:

„Výsledky napomáhají zvyšování efektivity a fungování městského úřadu. Úřady, které jsou v některé oblasti úspěšné, nás mohou informovat o svých výsledcích a sdělit nám, jakou cestou lze takovýchto úspěchů dosáhnout. V tomto se vzájemně můžeme učit a předávat si informace pro lepší fungování úřadů.“

Petra Zámečnicková a kol. autorů

Ministr vnitra Langer navštívil Šlapanice

V neděli 31. 8. 2008 dopoledne se uskutečnilo slavnostní předání nové cisternové automobilové stříkačky (CAS) Jednotce sboru dobrovolných hasičů (JSDH) Šlapanice. Představitelé města Šlapanice – starosta Ing. arch. Jaroslav Kláška, 1. místostarosta Ing. Miroslav Mrkvica a místostarosta Pavel Horák – za účasti vzácných hostů pánů ministra vnitra MUDr. Mgr. Ivana Langera, náměstka hejtmana Jihomoravského kraje Ing. Václava Horáka, ředitele HZS JmK plk. Ing. Zdeňka Vlkojana a dalších významných činitelů HZS JmK, členů hasičského sboru Šlapanice a též za účasti veřejnosti předali klíče od nového hasičského vozidla veliteli JSDH Šlapanice panu Jiřímu Zvešperovi. Vozidlu a záslužné práci celého hasičského sboru poželhal šlapanický farář Miloš Mičánek. V projevu starosta města poděkoval všem, kteří pomohli ve finančním zajištění nového hasičského vozidla – dotací 2 mil. Kč prostřednictvím Ministerstva vnitra Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky a dotací 1 mil. Kč prostřednictvím Jihomoravského kraje. Zbylé finance, tj. do výše cca 5,3 mil. Kč, pokryje postupně podle dojednaného splátkového kalendáře město Šlapanice ze svého rozpočtu. Akci zorganizoval a moderoval 1. místostarosta města Šlapanice.

Ing. Miroslav Mrkvica, foto: Magdalena Černá, Jan Šlancar

Ve zkratce:

Vážení spoluobčané, v souladu s ustanovením § 16 zákona 239/2000 Sb. a § 23 zákona 240/2000 Sb. slouží městský rozhlas mimo jiné i k varování obyvatelstva při živelních katastrofách či průmyslových haváriích. Z tohoto důvodu budou vždy první středu v kvartále, v době od 11.30 do 12.00, probíhat zkoušky jeho slyšitelnosti.

Děkujeme za pochopení.

Dokončena rekonstrukce pomníku padlým

7. srpna 2008 byl městu předán restaurovaný pomník padlým. Jedná se o sochu Plačící matky, která byla postavena v roce 1924 na památku obětem první světové války.

Celková oprava stála 117 000 Kč, z 90 % byla hrazena dotací ministerstva kultury. Odborné práce provedla restaurátorka Michala Mrázová, nové oplocení firma Žáček & Hanák. Oprava trvala pouze jeden měsíc – od 1. 6. do 30. 6. 2008.

Důvodem k opravě bylo poškození vandaly – mechanického charakteru, výtluky v materiálu, posprejování, chybějící části sochy. Poslední oprava byla před 12 lety.

Autorem sochy je akad. sochař Joža Kubíček (1890–1972) ze Slatiny nad Zdobnicí v Orlických horách. Pomník byl slavnostně odhalen v roce 1924 a postaven péčí „Komitétu pro postavení pomníku padlým šlapanickým občanům“. Iniciativa k postavení pomníku vzešla od místní legionářské skupiny. Je na něm vyryto 84 jmen, z nichž jedno bylo po letech smazáno – František Fiala byl prohlášen za nezvěstného a po neuvěřitelných 42 letech od konce první světové války se v roce 1960 vrátil zpět do staré vlasti spolu s manželkou a synem. V této válce padlo 30 šlapanických mužů, 11 bylo prohlášeno za mrtvé, následkem válečných útrap zemřelo

v lazaretech v cizině 27 vojáků, 8 pak na následky zranění doma a 8 jich bylo prohlášeno za nezvěstné, mezi nimiž byl právě František Fiala.

Magdalena Černá, Josef Kopecký

Několik slov k začátku školního roku

Každý začátek školního roku nutí učitele, kteří ještě chtějí ve školství pracovat, k zamyšlení, s jakou filozofií mají dál přistupovat k práci. Dnešní pedagogové nemají téměř žádnou oporu v zákonech, vše dnes hovoří ve prospěch žáků, rodičů a nejrůznějších ambiciózních reformátorů. Přesto se na gymnáziu snažíme, aby právě naše škola měla řád, systém a nezmítala se jen v projektech a nafouknutých populistických bublinách, které za velké peníze vyšumí. Přejeme si, aby děti i rodiče mohli cítit jistotu a znali předem pevně nastavené mantinely, aby, až od nás studenti odejdou, byli úspěšní ve svém zaměstnání a řád v jejich práci pro ně byl přirozený.

Byla bych ráda, aby si děti zvykly být odpovědné za svou práci a aby učitelé byli důslední při jejich výchově. Škola ani život nejsou lunapark a bezuzdná zábava, propagované sebevědomí dětí není sprostá arogance, alibisticky vynášená kreativita není povrchnost a upřímné poděkování, pozdrav či omluva nejsou projevy slabošství.

Jsmo národem Komenského, celý svět jeho dílo uznává, stačí se jím jen řídit. Já jsem se pro Komenského rozhodla. Skončil jako exulant, že?!

Hana Richterová

Nový výtvarný ateliér Gymnázia a ZUŠ Šlapanice

Gymnázium a Základní umělecká škola Šlapanice otevřely pro svoje žáky v polovině září nový výtvarný ateliér. Jeho stavba stála 3 mil. 742 tisíc korun. Z krajského rozpočtu dostalo gymnázium 2 mil. 946 tisíc korun, z vlastního investičního fondu (z úspor) investovalo 796 tisíc korun. Dodavatelem stavby byla firma, jejíž práce si paní ředitelka vysoce cení. „Pracovníci firmy byli velmi vstřícní a občas vzniklé problémy řešili operativně a v náš prospěch. Smluvně stanovený rozpočet firma respektovala a nenárokovala jeho navyšování o vícepráce, což je v dnešní době neobvyklé.“

O významu ateliéru pro gymnázium, Hana Richterová:

Poprvé za patnáctiletou existenci gymnázium získalo krajskou dotaci na investice. Tu jsme využili na stavbu ateliéru. Ateliér je pro nás důležitý proto, že jsme se před dvěma lety v rámci optimalizace spojili se Základní uměleckou školou Šlapanice. Naše vzájemná spolupráce je velkým přínosem.

Nově vzniklé prostory budou využívat k výuce obě současné instituce, tzn. gymnázium i ZUŠ, ale chceme dát i prostor mimoškolním aktivitám žáků.

Hana Richterová, Magdalena Černá

Děvín v novém kabátě

Z ulice to možná není tak vidět, ale tzv. Děvín u gymnázia prošel v průběhu několika posledních let zásadními proměnami. Nejdřív uvnitř vznikla nová odborná učebna chemie, pak budova dostala novou omítku, okna, a nakonec se pozornost zaměřila směrem nahoru. Plochá střecha se předloni změnila v sedlovou a letos se konečně podařilo nashromáždit tolik finančních prostředků, aby se nově získaný interiér mohl kompletně zrekonstruovat.

Výběrové řízení proběhlo letos v květnu a 23. června začala úprava podkroví. Zrodila se zbrusu nová víceúčelová učebna, která bude sloužit jako ateliér i zkušebna studentům gymnázia i žákům ZUŠ. Zhotovitelem stavby byla firma, která odvedla kvalitní práci v dohodnutém termínu, takže již v úterý 16. září mohl být slavnostně zahájen provoz. Pomyslného přestřižení pásky byli svědky zvědaví studenti, pedagogové, rodiče a šlapanická veřejnost, pozvání přijali i vzácní hosté – paní Anna Šabatová, signatářka Charty 77, bývalá zástupkyně ombudsmana a v současné době předsedkyně Českého helsinského výboru, a sice se zpožděním, ale nakonec přece dorazil i ministr školství, mládeže a tělovýchovy Mgr. Ondřej Liška. Z jejich rukou pak přijali vybraní studenti ocenění v podobě knižních darů. Neformální akce skončila krátce před 18. hodinou. Všem hostům se zde moc líbilo, doufejme, že stejně se bude moderní Děvín líbit i studentům, což by bylo určitě největší odměnou všem, kteří se na přestavbě podíleli.

Dodejme ještě, že současná podoba Děvína stála 3 742 000 Kč, z toho téměř 3 miliony poskytl Jihomoravský kraj a zbytek uhradilo gymnázium z vlastních prostředků.

Jaroslav Kotulán

Cesta do pravěku

V pořadí osmý tradiční srpnový tábor gymnázia v Kutinách se letos inspiroval pravěkem. Jeho účastníci vymýšleli a předváděli rituální tance, lovili mamuta, v noci se vypravili po stopách lýtých šelem se svítícíma očima a přenášeli vzácnou sůl. Mimo jiné, protože táborový program obsahoval samozřejmě daleko víc her a zábavy na hřišti, v lese i ve vodě. Pedagogům gymnázia v roli vedoucích v jeho vytváření i realizaci vydatně pomáhali i tři absolventi a 11 studentů, kterým zbývá k maturitě jen necelý rok. Hlavní cíl – vzájemné seznámení budoucích primárnů – byl splněn v míře vrchovaté, protože se jich na sraz dostavilo 28 ze 30 možných. Vypadá to, že se skamarádili, a o to snadněji vstoupili do svého premiérového gymnaziálního školního roku. Na jejich výkony v lavicích bedlivě dohlíží plyšový mamut, který se stal jejich třídním maskotem.

Jaroslav Kotulán

Proklínaná fyzika?

Prázdniny skončily a je tu opět škola ... a s ní čeština, matematika i ta některými proklínaná fyzika. Škola ale není jen o učebnicích, sešitech a testech... Třeba v osmém ročníku patří k zajímavým hodinám určení vlastního výkonu při chůzi, poklusu a sprintu do schodů. Kromě fyziky jsou tu i sportovní výkony, což chlapci a děvčata berou velmi zodpovědně. Jde totiž o to, aby jejich čas při sprintu byl co nejmenší – pak bude větší i jejich výkon. První část hodiny probíhala na školním schodišti se stopkami v rukou, v dobré sportovní obuvi a s tou správnou sportovní atmosférou. Věřili byste tomu, že se 20 schodů s výškovým rozdílem 1,3 m dá vyběhnout za 1,4

sekundy? Ve druhé části hodiny již pracovali žáci ve třídě. Naměřené hodnoty síly, dráhy a času dosazovali do odpovídajícího vzorce a vlastní výkony byly na světě. Ty pak porovnali s výkony různých zvířat, spotřebičů či jiných zařízení. U žáků se výkony při sprintu pohybovaly v rozmezí 800–1300 W. Pro zajímavost a srovnání uváděli chlapci a děvčata výkony např. varné konvice (2400 W), koně při chůzi (750 W), CD přehrávače (15 W), mikrovlnné trouby (800 W)... Na vlastní kůži se tak žáci přesvědčili, že učení nemusí být mučení.

Spokojená fyzikářka HJ

Německý jazyk a jeho výuka na ZŠ Šlapanice

Studium cizích jazyků patří mezi priority základního školství v celé Evropské unii. Německý jazyk spolu s anglickým a francouzským jsou jednacím jazyky Evropské unie. Rada Evropy navrhla šest jazykových úrovní, do kterých se člení jazykové znalosti a dovednosti. Žáci základní školy se pohybují na prvních dvou úrovních.

Tyto úrovně zahrnují dovednosti v oblastech porozumění, mluvení a psaní v cizím jazyce. Studium německého jazyka na Základní škole ve Šlapanicích je zaměřeno na získávání a zejména prohlubování těchto dovedností na výše zmíněných úrovních.

V květnu a počátkem června loňského školního roku proběhlo školní testování znalostí německého jazyka v 7. až 9. ročníku. Na základě výsledků je možné říci, že výstupní úroveň znalostí německého jazyka absolventa Základní školy ve Šlapanicích podle současných měřítek Evropské unie odpovídá požadovaným úrovním. Nejlepší žáci dokonce svými znalostmi zasáhli i do úrovně, která náleží prvním ročníkům středních škol a gymnázií.

Během celého školního roku se žáci a vyučující německého jazyka snaží o aktivní přístup k využívání cizího jazyka jako komunikačního nástroje. V loňském školním roce např. pracovali žáci na projektu, který se zabýval tematikou životního prostředí. Cílem projektu bylo vyhodnotit prostředí okolních obcí či Šlapanic z hlediska současných ekologických trendů. Žáci se naučili používat moderní

slovní zásobu a prezentovat své názory v německém jazyce. Další aktivitou, která byla ohodnocena kladně vyučujícími i žáky, byla návštěva divadelního představení „Voda pro svět“, kterou uvedlo divadelní studio z Norimberku. Celé představení žáci nejvyššího ročníku zhlédli v německém jazyce.

Pro motivaci ke studiu cizího jazyka jsou důležité kontakty se zemí, v níž se daným jazykem hovoří. Žáci mají pravidelně možnost se účastnit zájezdu do Vídně. V roce 2007 poznávali např. hlavní město Rakouska v adventním čase, zakusili atmosféru předvánočních trhů a nejen to. Součástí zájezdu byla prohlídka historického centra Vídně a prohlídka Schönbrunnu. Důležitým momentem každého výjezdu do cizí země je nepochybně okamžik, kdy musíme cizí jazyk, který se učíme, použít. Naši žáci si vedli na výbornou. Mnohé z nich tato příjemná zkušenost přivedla k hlubšímu studiu německého jazyka a zejména jim dala chuť do práce na sobě samých.

Pro letošní školní rok si mohli žáci 7. ročníku podle školního vzdělávacího programu vybrat němčinu jako volitelný předmět a mají tak možnost získávat základy dalšího cizího jazyka. Výuka němčiny se bude i nadále odvíjet směrem aktivního osvojování cizího jazyka jako komunikačního nástroje. Plánují se např. návštěva divadelních představení německé, rakouské či švýcarské proveniencí a opět zájezd do Vídně, tentokrát v jarním termínu. Cílem výuky bude poskytnout žákům kvalitní jazykové zázemí a zkušenost s německy mluvící zemí.

E. Štaralová

Škola trochu jinak

V loňském školním roce se žáci šestého ročníku Základní školy ve Šlapanicích vydali společně s paní učitelkou Burdovou, Tůmovou a Simandelovou, za nemalé podpory studenta pedagogické fakulty Michala Vaňáče, na jarní školu v přírodě. Pro svůj pobyt si zvolili rekreační středisko Březová u Rokytnice nad Rokytnou. Toto místo nás všechny uchvátilo tím, že zde místní zaměstnanci – animátoři – připravili pro žáky velmi lákavý program. Od snídaně až do večere se skutečně nikdo nenudil. V programu nazvaném „ADVENTURE“ byly zahrnuty různé atrakce. Každý si mohl vyzkoušet svou nebojácnost – při skoku do prázdna, šikovnost – při překonávání vysokých i nízkých lan, vytrvalost – při dobývání vysoké rovny i šikmé horolezecké stěny, obratnost – na „rambodráže“, odvahu – při dobrodružství ve tmě, přesnost – při střelbě z luku a ze vzduchovky, chytrost – při vědomostní soutěži... A kdo by si nechtěl vyzkoušet tak atraktivní hry, jako je paintball a airsoft nebo vodní

bitvu na raftech? Co na tom, že počasí těmto dobrodružstvím příliš nepřálo – koneckonců ani ta březnová koulovaná na sněhu nebyla k zahoezení!

Po večerech jsme pořádali turnaj ve stolních hrách – kvartetu, dámě a člověče, nezlob se! Díky sponzorskému daru občanského sdružení KALAMÁŘ byli tři nejlepší v každé z těchto her oceněni skvělými cenami. Výherci se mohli radovat ze souboru a minisouboru her nebo třeba z hlavolamů. Samozřejmě nesměly chybět ani sladkosti a další ceny i pro ty, kteří zrovna nevyhráli. Po slavnostním vyhlášení následovala diskotéka, kterou pro nás uspořádal DJ z Třebíče.

Ptáte se, kde v tom všem je škola? Samozřejmě, že ani v této oblasti se nezapomnělo. Matematické, českému jazyku ani angličtině nikdo neunikl. Dokonce jsme zvládli i mezinárodní matematickou soutěž – KLOKAN, které se naše škola účastní každý rok.

A pár fotoulovek na závěr...

H. Simandelová, za organizátory akce

Jak jsme vzpomínali na prázdniny v MŠ Ponětovice

Prázdniny utekly jako voda a je tu další školní rok. Nových dětí nám nastoupilo do školky jen sedm, takže začlenění do kolektivu a do nového prostředí nebylo tak náročné. Slziček ukápló jen pár a my doufáme, že se u nás bude dětem líbit.

Sluníčko na začátku září pěkně svítilo, stále nám připomínalo prázdniny, a tak jsme na ně s chutí vzpomínali. Děti nosily z prázdnin fotografie, mušličky od moře. Moře jsme si malovali, ve třídě jsme postavili stan, ze stavebnic a kostek vytvořili ohniště a zpívali jsme písničky „u táboráku“.

A jak se měly děti o prázdninách?

Karolínka Valachová: „Byla jsem u velkého moře, plavat neumím, plavu jako pes, chtěla jsem skákat do vody, nedala jsem si vestu a zahučela jsem tam, pak jsem si ji raději dala.“

Filípek Kocián: „Byl jsem v Itálii u moře, byl jsem v moři bez rukávku a plaval jsem pod vodou jako žralok. Taky jsme byli v Krakonoších.“

Janička Macháčková: „Byla jsem s mamkou na táboře, dělali jsme hlou-

posti, hledali jsme poklady, honili se kolem stanu a vyhráli jsme závod.“

Ivetka Bartlová: „My jsme byli v zoo, viděli jsme tam doopravskou srnečku a jelena, lvicu se lvem. Taky jsem byla u babičky a hráli jsme si na zahradě.“

Ninuška Dočkalová: „My jsme byli na chatě a dělali jsme tam stezku odvahy.“

Vojta Drlík: „Byl jsem v bludišti a nejvíc se mi líbily ty skály.“

Tomášek Nesrovnal: „Byl jsem v Krkonoších, viděli jsme tam lanovky a skály. Ještě jsem byl v Chorvatsku, jezdili jsme tam na člunu, hráli jsme si na pláži.“

Ondra Pešák: „Byl jsem na táboře a spal jsem s tačkem v týpku a byl tam most a voda a veliký kameny, vedla tam cestička nahoru a my jsme s Davidem utíkali nahoru.“

Natálka Šamšulová: „Byla jsem u babičky a natírala jsem Neru křídama, aby z ní byla zebra.“

MŠ Ponětovice

Zábavné odpoledne s tatínky

Besídky ke Dni matek se staly tradicí. Ale co tatínci? Na ty, přiznejme si, se neprávem zapomíná. Když jsme objevili v kalendáři třetí neděli v červnu jako Den otců, rozhodli jsme se vše napravit. Připravili jsme akci pod názvem „Zábavné odpoledne pro tatínky“. Naší snahou bylo, aby si tatínci s dětmi pohráli a strávili spolu pěkné chvíle.

Na školní zahradě jsme přichystali sedm psychomotorických disciplín – jízdu na rolonu, zdolávání překážkové dráhy na malých chůdách, házení si míčkem pomocí malého a velkého plátka, společnou chůzi na medvědích tlapách, strefování se různými náčiním do geometrických tvarů, společné skákání v duopytlích a střelbu do terče molitanovou pistolkou.

Odpoledne postupně přicházeli na školní zahradu tatínci s dětmi. Potěšilo nás, že nabídky využil i jeden dědeček

a několik maminek, které zastupovaly zaneprázdněné tatínky. Jeden z otců přišel dokonce s indiánskou čelenkou, na počest „Indiánského léta“, kterým celá naše MŠ žila. Když si všichni, hlavně tatínci, dosyta užili atrakcí, šli se občerstvit připraveným čajem a na ohni si opekli špekáčky. Většina rodičů pak ještě využila možnosti posedět, popovídat si a děti se při tom proskotačily na zahradě...

Že se akce zdařila, nám potvrdily spokojené tváře dospělých a rozzářené oči dětí. Každý tatínek na cestu domů dostal názornou brožurku o tom že „Otcové říkají největší voloviny!“ a děti sladký pytlíček s bonbóny.

Všichni jsme si odnesli pěkné vzpomínky a tatínci zjistili, že si ještě nezapomněli hrát.

MŠ Zahradka

Tábor šlapanických junáků Baldovec 2008

Letošní tábor byl již devatenáctým táborem našeho oddílu a stejně jako loni se místem jeho konání stala louka v údolí Bílé Vody mezi obcemi Rozstání a Baldovec na Prostějovsku. Oproti loňsku se několik věcí změnilo. Nejdůležitější změnou je asi generační výměna, kterou oddíl prodělal. Starší skauti, kteří loni představovali nejpočetněji zastoupenou skupinu dětí, přešli již před táborem do Roverského kmene, vedeného Saigonem (Bobří). Letos se podíleli hlavně na stavbě tábora (první týden) a posléze měli svůj samostatný program. Mladších dětí bylo letos naopak víc než loni, a to 41, celkem i s vedoucími nás na táboře bylo 64. Oproti loňsku jsme museli postavit o 5 podsad více, zato stanů typů bylo o dva méně. Další novinkou bylo velké množství dětí, které byly na táboře poprvé. To kladlo pochopitelně větší nároky na vedoucí a bylo nutné to zohlednit i při přípravě programu.

Co se vedoucích týká, větší část byla přítomna celý tábor, jen někteří museli občas odjet.

Po příjezdu mladších dětí na druhý a třetí týden se konečně mohl rozběhnout táborový program v plné parádě. Jeho páteří byla celotáborová hra. Nad tématem jsme před táborem strávili mnoho hodin v diskusích, ale vyplatilo se. Zvítězilo téma Indiana Jones a Království křišťálové lebky, inspirované stejnojmenným filmem. Šest expedic po sedmi členech se snažilo získat křišťálovou lebku a tu pak umístit na správné místo. K tomu bylo nutné překonat řadu překážek – ty symbolizovaly milníky na hracím plánu. Myslím, že 22 etap, v nichž expedice změřily svoje síly, se účastníkům velmi líbilo. Vítězství nakonec patřilo expedici s názvem Oslíci ve složení Martin Peschl – Koumes, Lukáš Trunda – Lojza, Barbora Pytelová – Babů, Dan Pokorný, Pavla Doležalová – Ofi, Martinka Šlesingerová a Hanka Švarcová – Hihňa. Z cen, které (nejen vítězů) soutěžící obdrželi na závěr, byli přímo nadšeni.

Stejně jako celotáborovka však k táboru patřily i skautské zkoušky, výpravy do okolí, koupání v zatopeném lomu nebo nezapomenutelné večery u ohně při zpěvu písní z táborové-

ho zpěvníku. A co teprve bojové hry, noční přepady a boje o vlajku! Pro skauty a skautky nechyběl tradiční noční výsadek. V rámci družinového programu se trénovala plavba na raftu (Orli, Myšky), stavěly se lesní chýše (Křižáci), vyráběly se ozdoby z bavlnek (Ještěrky), připravovalo se maso na rozpálených kamenech (Gepardi, Žabky, Racci) nebo se podnikaly krátké výpravy do okolí. I skautské stezky přišly na řadu, u závěrečného ohně pak skládalo slib 5 včít, a to Jirka Bartůněk, Martin Bartůněk, Lukáš Křenek, Tomáš Procházka a Jirka Hamerský.

Zvláštní kapitolu pak tvořil program roverů: Paintball, GPS orientáček v terénu, stavba mostu přes říčku, čtyřdenní výprava do Toulcových maštalí, přeměna týpí na „Mordor“ – to je jen malá ochutnávka z jejich bohatého programu.

Jen počasí nám letos moc neprálo – sluníčko svítalo málo a většinu času se schovávalo pod mraky.

Co říct na závěr? Letošní tábor se určitě zapíše mezi ty podané a myslím, že už teď se většina z nás těší na ten příští...

MUDr. Jiří Hodek – Jura
vedoucí tábora

Šlapanice se na týden proměnily v Dračí hory

Prázdniny končí, ale zážitky z nich zůstanou mnohým vryty v paměti ještě hodně dlouho. Děti ve Šlapanicích mohly letos zažít poprvé táborové dobrodružství přímo ve městě.

Dračí hora, údolí slepců, bažina smrti, vesnice Džuanguru. Tyto názvy se na týden staly součástí mapy Šlapanic, která dovedla nejvytrvalejší táborníky až k odkrytí tajemství pokladu Dračích hor.

Příměstské tábory jsou v poslední době velkým hitem. Odloučení dětí od rodičů na nich není dlouhodobé jako na běžných táborech, a jsou proto stále oblíbenější. Rodiče

si děti každé odpoledne vyzvedávají a ráno je zase vrací na „tábor“. Tématem historicky prvního tábora ve Šlapanicích byl příběh Tajemství Dračí hory. Jeho autorkou je koordinátorka Klubu dětí a maminek Sluníčko Radka Drlíková, která celý tábor i organizovala. Inspirací jí byla místa ve městě. „Původně jsem chtěla využít skutečnou historickou fakta o Šlapanicích, ale nešlo to. V místní historii jsem ten hlavní inspirující příběh nenašla. Napoleonské války jsou pro děti příliš těžkým tématem. Musela jsem si ho tedy vymyslet,“ popsala vznik nápadu Radka Drlíková.

Příměstský tábor měl velký úspěch a již teď je jasné, že příští rok budou obsazeny minimálně dva turnusy.

Radka Drlíková, Magdalena Černá

Ohlasy rodičů a dětí

S příměstským táborem jsem byla spokojena a doufám, že příští rok se bude opakovat. Uvítala bych, kdyby tento tábor trval i déle než jeden týden.

Jana Hamerská, Šlapanice

Příměstský tábor byl opravdu super! Našla jsem nové kamarádky. Když bude i příští rok, chtěla bych tam znovu.

Eliška Hamerská, 4. B, Šlapanice

Tábor se vydařil. Dcera byla spokojená. Hodně dobré zábavy. O dítě je výborně postaráno a nemusí být mimo domov.

Andrea Řeháková, Šlapanice

Měla jsem velkou radost, že se pořád příměstský tábor ve Šlapanicích. Důvodem, proč přihlásit dítě na tento tábor, nemusí být jen to, že dítě hůře nese odloučení od rodičů. Jsou i děti, které mají zdravotní omezení a nemohou se zařadit na běžný tábor. Je to pro ně docela složité vyrovnat se s tím, že „Všichni jedou na tábor, jen já nemůžu“. A toto bylo skvělé řešení. Díky!

D. S.

Náměšť 2008 – 1. turnus

Od středy 9. do soboty 26. července strávilo 35 dětí převážně ze Šlapanic, Kovalovic, Viničných Šumic a blízkého či dalekého okolí krásných 18 dní na stanovém táboře v Náměšti nad Oslavou. Na tyto dny se všichni proměnili v rytíře družiny krále Artuše, kterému při vyhlásování výsledků rytířského klání zloděj ukradl jeho meč Excalibur. Král ochořel a ztratil svou sílu, kterou mu mohlo navrátit jen nalezení Excaliburu. Tábor pak provázely indicie vedoucí k nalezení meče a k dopadení zloděje. V různých hrách a soutěžích se pak děcka přibližovala k cíli, meč byl ke konci tábora nalezen, zloděj dopaden a po zásluze „potrestán“. Na táboře bylo několik atrakcí, od poníků, kteří nám byli zapůjčeni z Tvarožné, přes novou lanovku, tradiční provazový žebřík, houpačky a další. Nechybělo ani přenocování v lese, i když to do poslední

chvilě vypadalo, že tohle kvůli počasí nevyjde, nakonec přece jen přestalo pršet a sluníčko začalo hřát. Sice počasí nebylo nejlepší, ale kromě toho, že se nedalo moc koupat, se program vydařil. Tábor se nachýlil ke konci, místo závěrečného táboráku přišel krásný liják, ale radost to nikomu nezkazilo. Děckám se z tábora vůbec nechtělo a smutno bylo asi nejvíce rodičům, kteří zůstali doma. Každý si nakonec odvezl část pokladu od krále Artuše jako odměnu za znovu-získání meče.

Tábor se všem moc líbil a všichni už se těší na další rok, snad i v tom dalším roce tábor bude znovu.

Díky patří všem, kdo připravili program, starali se o děcka za pouhé „děkuji“, zapůjčili či věnovali rekvizity, i za finanční dotace od obcí Kovalovice a Viničné Šumice a města Šlapanice.

Petr Machain

Farní tábor Šlapanice

Malebné údolí Bílého potoka se na 12 srpnových dnů stalo útočištěm 73 lidem. Tolik bylo těch, kteří chtěli poslední dny prázdnin strávit mezi lesy a loukami, ale hlavně se svými kamarády. Jednalo se o stanový tábor v blízkosti obce Maršov, 10 km od Veverské Bítýšky.

Celotáborová hra byla inspirovaná starozákonní archou. Snažili jsme se získávat na paluby svých lodí zvířata, připodobnit je tak k arše Noemově a tím zvítězit! Obětovat jsme tomu byli ochotni mnohé: propocená trička, rozbitá kolena, nateklé kotníky. Odměnou nám byly téměř dva týdny báječných her,

soutěží, smíchu a vzpomínky, které, jak doufáme, zůstanou. Program byl opravdu bohatý a různorodý. Bojovky v lese, výsad, noční hra, mše v přírodě, stezka odvahy a spousta jiných báječných her. Nechybělo ani tancování na diskotéce a opékání špekáčků při táboráku. Dokonce i celodenní výlet letos zvládli všichni.

Děk patří všem, kteří do nás vložili důvěru či nám pomohli darem, dotací nebo na nás mysleli v modlitbě. Už se moc těšíme na příští rok.

Organizátoři tábora

Největší úspěch je výhra na domácím poli

– říká Nikola Nekužová – vítěz 8. ročníku Hubertovy jízdy po Bedřichovicku

Teprve 16letá Nikola, která žije od svého narození ve Šlapanicích, se může pochlubit řadou cen, které má jako studentka Střední zemědělské školy v Lanškrouně. Tam studuje obor agropodnikání se zaměřením chovatel-jezdec.

Nikolo, škola v Lanškrouně – znamená to internát? Jsi holka, proč zemědělská škola? Jak to zvládáš?

Lanškroun je už Pardubický kraj. A máte pravdu, jsem přes týden na internátě. V neděli večer odjíždím a v pátek odpoledne se vracím. Studuji druhý ročník a na odloučení z rodných Šlapanic jsem si zatím nezvykla.

Co je zvláštního na tom, že holka studuje zemědělskou školu? Pokud dokončím studia na „zemědělc“, mám mnoho možností. Mohu pokračovat ve studiu na vysoké nebo veterinární a uplatnění do budoucna je pak obrovské.

Internát jako překážka je pro mě moc nízká! V závodech zdolávám překážky mnohem větší. Třeba nervozita, kterou musím překonat dříve, než jdu do stáje pro koně.

Nikolo, proč právě koně?

Každý snad ví, že nejkrásnější pohled na svět je z koňského hřbetu. Já se svou výškou 162 cm (perfektní výška pro žokeje) konečně lépe vidím.

Ke koním jsem se dostala náhodou. Se spolužákem ze základní školy jsme byli na koňském táboře, který jsme našli na internetu. Od té doby mě koně chytli.

Co ti dává jízda na koni?

Je to velká zodpovědnost – odpovídáte za své zdraví, ale především za zdraví koně, kterého navádíte na překážku a musíte dovést do cíle zdravého.

A jak říká moje mamka – „Niko, hlavně neblbni, ať nemusím toho koně splácet až do smrti“. Cena běžného závodního koně se rovná ceně lepšího auta.

Jízda na koni je nádhera. Krásná projížďka – cval, trysk – na co si kdo troufne. Úžasný kůň – osobnost, jako je Sandra paní majitelky Martiny Bednářové z Bedřichovic. S ní jsem měla možnost letošní Hubertku jet. Měla jsem pocit, že si říká: „Nikolo, jen počkej, já ti ještě ukážu, co umím!“

Proč tvá účast až na 8. Hubertově jždě po Bedřichovicku?

Jela jsem i 7. Hubertovu jízdu v roce 2006, ale kvůli pádu jsem pouze vyhrála cenu odvážná jezdčyně. Naštěstí pád byl jen z poníka, proto se šrámy na obličejí hojily rychle a jízva nezůstala žádná.

O čem je vlastně tradiční Hubertova jízda a v čem se liší Hubertova jízda po Bedřichovicku?

Klasická Hubertova jízda je slavnostní vyjížďka na ukončení jezdecké sezóny v dané lokalitě.

Má jasná pravidla a jejich porušení se trestá body. Neznamená to, že pak už koně ven nejezdí.

Hubertova jízda po Bedřichovicku není jen pro závodníky, ale především pro diváky a koně.

V závodě jde o souhru jezdce a koně, rychlost, mrštnost, obratnost a vnímavost. Nesetkáte se zde s intrikami, podvody ... závod je o lidskosti a lásce ke koním. Soutěží zde koně i poníci. Pro malé děti jsou v přestávkách mezi disciplínami připraveny soutěže se sladkou odměnou.

Nenudí se malí ani velcí. Ani závod-

ník, ani divák. Ke všemu je zajištěno občerstvení a bohatá tombola.

Chtěla bys k letošní Hubertově jždě po Bedřichovicku něco říci sama?

Ano – určitě. Bylo mi velkou ctí se této tradiční akce zúčastnit. Kdo zde v sobotu 30. srpna 2008 nebyl, o hodně přišel. Myslím si, že příští ročník by měl být více propagován, protože Bedřichovice neodmyslitelně ke Šlapanicím patří. Já to беру tak, že jsem vyhrála na domácím poli, a proto je to pro mě zatím největší úspěch.

Nebyl žádný čas na přípravu. Dozvěděla jsem se, že pojedou, 27. srpna a závod byl už v sobotu 30. srpna 2008.

Majitelka koně Martina Bednářová byla hlavním pořadatelem a jezdčyně, která měla Sandru jet, čeká miminko. Proto mě požádali, abych Sandru sedlala já.

Sandra je naprosto úžasný kůň – viděli jsme se poprvé v pátek a v sobotu jsme vyhráli. Co víc jsme si obě mohly přát?

Možná by se dalo říci VENI VIDI VICI – přišly jsme, viděly jsme, zvítězily jsme!

Ale tak to není. Pokud by dráha a vše ostatní nebylo perfektně připraveno, kůň nebyl v dobré kondici díky péči majitele a jezdec by si s koněm nerozuměl – byl by výsledek úplně jiný.

Nikolo, co bys přála pořadatelům této akce?

Přeji jim mnoho dalších úspěšných ročníků Hubertovy jízdy, spoustu sponzorů, obětavých lidí, stále více závodníků a především na každý ročník krásné počasí.

Rozhovor: Magdalena Černá

Senioři komunikují

Městský úřad, ve spolupráci s AKADEMIÍ J. A. KOMENSKÉHO, sponzorované Nadačním fondem manželů Livie a Václava Klausových, spolu s nadací České spořitelny a T-Mobile, uspořádaly ve Šlapanicích „Počítačový kurz pro seniory“. A já jsem měl to štěstí a bylo mně ctí, že jsem byl při tom. Kurz byl týdenní, v pěkném prostředí v DPS Šlapanice. Účastnilo se ho 10 seniorů – z nichž já jsem byl asi druhý nejmladší. Každý den byly tři vyučovací hodiny. V pondělí nám pan doc. Šiller (již také důchodového věku) vysvětloval, co to počítač je a jak to všechno funguje. K čemu se dá počítač

tač využít. Termíny, jako bit a byte, hardware (že se taky říká železo) či software (zase – duše), slyšeli někteří z nás poprvé. Rozdíl mezi stolními počítači a notebooky, co je to klávesnice a co je myš? A na co které tlačítko na myši je! A funkce jednotlivých tlačítek na klávesnici. Jak se maže text a jak se píše @. Rozdíl mezi CD a DVD a spousta nových – pro některé, do té doby – úplně neznámých pojmů. Dostali jsme skripta, kde bylo vše celkem přehledně popsáno. V poledne jsme se rozcházeli se smíšenými pocity.

Do druhého dne se nám to trochu zalezelo (něco taky trochu „vykouřilo“), ale odhodlaně jsme usedli k psaní zadaného textu. Ze začátku to šlo ztuha, ale postupně se každý dopracoval na konec.

Zato středa byla už úplně o něčem jiném! Učili jsme se připojovat na internet a jak a na co internet používat! Učili jsme se listovat na webových stránkách. A závěrem jsme si každý založili vlastní e-mailovou adresu (internetovou schránku).

Čtvrtek pak byl asi nejzajímavějším dnem celého kurzu. Každý se už trochu otrkal – získal na jistotě. Už věděl, že pokud do počítače „nenacmrndá“ pití či nevylije kafe – se vlastně až tak nemůže nic stát. I když omylem zavadí o nějakou klávesu a psaný text zmizí – dá se zase jinou klávesou – v převážné většině – vyvolat zpět. A začali jsme si mezi sebou e-mailovat. Řeknu Vám – to byl zážitek. Zážitek sledovat ročníky narození 1934 i 1931, jakou radost měly z toho, že se jim podařilo odeslat či přijmout – svůj první e-mail! Pan docent nás nemohl dostat z učebny.

V pátek se nedostavil zástupce T-Mobile, takže jej přednáškou o používání mobilního telefonu nahradila Mgr. Nováková, která celý kurz měla na starosti. Nebyl však mezi námi ani jeden, který by mobil neměl! Další přednášku pak měla zástupkyně České spořitelny o výhodách kreditních karet. Asi polovina účastníků kreditní kartu má, ale většinou ji používá jen k výběru peněz z bankomatu. Snažila se nás přesvědčit o výhodnosti kreditních karet. Nevím, jak u koho byla úspěšná, ale mne osobně nepřesvědčila. „Nemusíte stát frontu na poště, ale složenku můžete zaplatit u bankomatu, pokud máte kreditní kartu,“ říkala.

Při představě, že do bankomatu opisují všechna čísla za složenky, dávám si pozor, abych náhodou některé nespletl nebo nenapsal jinam, a za mnou stojí ve frontě pět lidí, kteří

si chtějí vybrat hotovost, mi běhá mráz po zádech. Ale to může být jen pocit můj.

A pak už přišel slavnostní závěr kurzu. Dostavili se na něj jak zástupci AKADEMIE J. A. KOMENSKÉHO, tak zástupci města. Každý jsme obdrželi OSVĚDČENÍ o absolvování kurzu a od města drobné pozornosti.

I když jsem nepatřil mezi ty čtyři, kteří před počítačem v tomto kurzu seděli poprvé, byl pro mne kurz velkým přínosem a touto cestou bych chtěl všem těm, kteří se na organizaci celého kurzu podíleli, mnohokrát poděkovat. A myslím, že nejen jménem svým, ale i všech zúčastněných! Závěrem totiž všichni vznesli žádost, aby se v co nejbližší době mohli účastnit podobného kurzu – tentokrát pro mírně pokročilé!

*Text i foto Jaroslav Vymazal
předseda Klubu SPCCH ve Šlapanicích*

ZAHRÁDKÁŘI INFORMUJÍ

ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ

ZO Šlapanice

pořádá tradiční

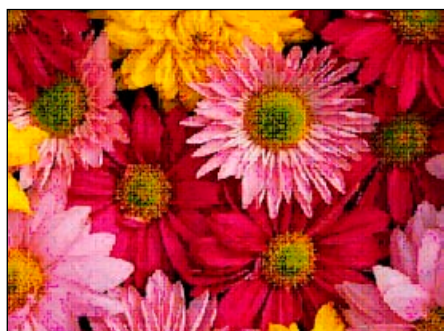
Podzimní výstavu chryzantém ovoce a zeleniny

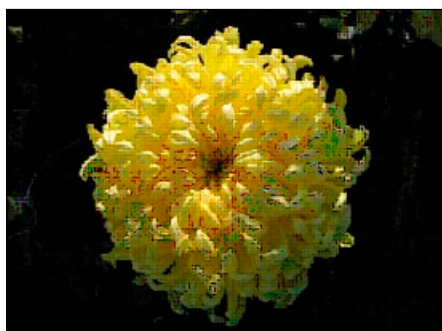
BARVY PODZIMU

Výstava se koná dne 1. a 2. 11. 2008 v sále orlovny od 8 do 18 hod.

Všechny zahrádkáře, občany, návštěvníky Šlapanic, všechny milovníky a obdivovatele květin srdečně zve výbor Českého zahrádkářského svazu ZO Šlapanice.

Vstupné dobrovolné

Akce je sponzorována městem Šlapanice

Pod Mohylou

Foto 1. Kvetoucí mák s kostelní věží v pozadí o minulosti moc nevypráví. Snímek může být nanejvýš ohlédnutím za horkými dny letošního léta. Přesto tahle scenérie pochází z roku 1975, jde o úpatí Mohyly míru a pratecký kostel. Kompozice, která při troše nepozornosti svádí ke kýčovitému znázornění, je narušena jedním civilizačním prvkem – sloupem el. vedení. Bylo tehdy vedro, vzduch se tetelil, čas jako by se zastavil, ticho... Velké slavkovské bojiště, světově známá lokalita, zvoucí k vycházkám mezi lány dozrávajících obilí, kam už nedoléhá žádný jiný zvuk než šumění větru nebo hlas ptáka.

Dnes už tomu tak docela není. Auta z dálnice sice slyšíme jen v závislosti na směru a síle větru, což však beze zbytku neplatí u jiné zvukové kulisy, která před několika lety dorazila i sem. Z výšky doléhá prakticky nekončící pohřmívání leteckých motorů. Schválně – řekl jsem si jednu červencovou neděli – pohlídám si určitý časový úsek, jestli na obloze nastane aspoň minutu úplné ticho. Nestalo se tak ani náhodou. Už už se zdálo, že motory airbusu mizícího na západ

utichají, když se z opačného směru ozvalo skučení dalšího letounu. Zvuky se také prolínaly s letadly v protisměru, i na paralelních a křížujících drahách. Bizarní „perpetuum mobile“, které na tichých svazích Mohyly dotírá mnohem víc než v ulicích města. A tak zatímco kvetoucí pole i kostel budou moci vídat i další generace, to ticho už jaksí patří do historie.

Foto 2. Školní obora u Sokolnic, nazývaná od nepaměti „bažantnice“. Trochu rozpačitá momentka z podzimu 1975 měla původně vypadat jinak. Výsledný snímek však pro mne nepostrádá jisté napětí. Že se ti mladí jako na povel obrátili zády k objektivu, má příčinu v osobě nerudného správce obory, jenž se šustivě vynořil na cestě a přichází „usvědčit škodnou“. Zatímco dívky se s předstíranou horlivostí zahleděly do jednoho místa na zemi, jako by odtud čekaly spásu, mladík v klobouku si sumíruje řeč, kterou má obhájit sběr kaštanů. Zaměstnancům bažantnice se to z nějakého důvodu nelíbilo, a tak docházelo k výměně názorů. Nejinak tomu bylo i tentokrát. Tomu jsem však už nevěnoval pozornost a šel si po svých.

Text a foto: Petr Bílek

Rok 1938

Nedávno skončila ve zdejšímu muzeu výstava Osmičky, věnovaná zlomovým letům 1918, 1938, 1948 a 1968 v dějinách našeho národa. Byli osloveni někteří šlapaničtí občané, aby svými autentickými vzpomínkami přispěli k jejímu oživení, a tak také bývalý ředitel ZDŠ pan Bedřich Boháč, který si začátkem letošního roku připomenul 93. narozeniny, zavzpomínal na rok 1938 a svolil k otištění svých zápisků.

Jen pro orientaci čtenářů připomeňme některé události podzimních měsíců toho roku. V září vystoupila již otevřeně tehdejší Sudetoněmecká strana s myšlenkou připojení Sudet k Německu. Nutno ovšem zmínit, že své požadavky stupňovala již od svého založení v roce 1933 a v dubnu roku 1938 předložila čs. vládě ultimátum v podobě tzv. Karlovarských požadavků. 12. září se pak pod vedením Konráda Henleina pokusila o ozbrojený puč, na nějž naše vláda odpověděla stanným právem v několika pohraničních okresech. 16. září byla SdP rozpuštěna a na jejího vůdce, uprchnuvšího do Německa, vydán zatykač.

To už ale Hitler žádal o postoupení území naší republiky, kde žije více než 50 % německého obyvatelstva. Jeho požadav-

ky podpořila nota britské a francouzské vlády, takže čs. vláda je 21. 9. přijala. Její rozhodnutí však v řadách obyvatel vyvolalo odpor, jenž vyvrcholil následujícího dne generální stávkou a pádem Hodžovy vlády. Nový kabinet generála Syrového vyhlásil dne 23. 9. mobilizaci, ale to už zbývalo jen několik dnů ke svolání konference šéfů vlád. Mnichovská dohoda, kterou podepsali zástupci Německa, Itálie, Francie a Anglie 29. 9. 1938, diktovala naší vládě odstoupení pohraničních území v době od 1. do 10. října Německu a rovněž pak do 3 měsíců vyřešení otázky polské a maďarské menšiny, řešené také odstoupením území. Naše vláda a prezident E. Beneš mnichovský diktát 30. 9. přijal. Následně pak zabralo Polsko území Těšínska, Oravy a Spiše a Maďarsko obsadilo jižní a východní Slovensko a velkou část Podkarpatské Rusi. ČSR tak přišla o 41 098 km² svého území a 4 879 000 obyvatel, z toho 1 250 000 Čechů a Slováků, ztratila 33 % průmyslových závodů a byla připravena o pásma pohraničních pevností. Necelého půl roku zbývalo do obsazení zbytku republiky, odtržení Slovenska a vytvoření Protektorátu Čechy a Morava.

Nyní už ale dejme slovo autentickým vzpomínkám tehdy 23letého mladého učitele v českém pohraničí.

J. K.

Vzpomínky na pohraniční vesnici Český Rudolec, okr. Dačice

V tichý, klidný kout rudoleckého údolí vnikla henleinovská propaganda. Přátelské soužití Čechů a Němců bylo odvanuto. Zmizel klid ze srdcí a myslí všech.

Míjely planoucí zářijové dny, kdy bylo hodně světla a slunce, ale málo zpěvu, radosti. Kam ses podíval, setkával ses s ustaranými tvářemi. Dřívější přátelské pohledy a pohodové výrazy tváří, prozrazující lásku k dětem, k rodině, k lidem, byly vystřídány nervózními tahy. Kam se poděla radost z práce, z ozónem vonícího lesa, ze slunečného rána? A uvidíš-li někde veselou tvář, máš dojem, že to není smích čistých, bezelstných lidí. Jdi a hledej poutivé tváře!

Sedláci jdou do práce, zastavují se na návsi, shlukují se, roklují ... a pak se svěšenými hlavami jdou podle vozů do polí. Jejich práce není radostná. Strach a naděje vedou o ně válku.

Pod povrch těch tváří se málokdo dostal. Nebyla to však přetvářka energických duší, jež nepropouští navenek žádný z citů, které chová. V mnoha očích žhavěla zřetelná přání: Vůdce! Mesiáš! V jedné ruce karabáč a v druhé evangelium nového řádu. Hitler a Henlein byli jim nadějí zítřků, důvěrou v budoucnost, záštitou přítomnosti. Tím vším se cítili silni. Ta neochvějná víra v lepší zítřek nebyla u všech. Mnozí se ptali sami sebe: Nebudeme jednou proklínat, že to vše, že ta propaganda byla jen lži? A „zlatý“ hlas jim našeptával: Kde jsou slzy, bude úsměv, kde je nouze, bude hojnost, kde zní modlitby beznaděje, budou znít melodie díky...

Byli asi šťastni v té důvěřivosti ostatně, kdo by nechápal tu touhu po něčem novém, co by přineslo změnu do jejich života, jenž byl hněten většinou jen prací a starostmi. Víra v lepší zítřek určovala jejich cesty. Ale nebylo také málo těch, jimž henleinovství sloužilo jako kšeft, kteří obchodovali s neupřímnými slovy jako s vejci.

Běda tomu, kdo neuvěřil příslibu v slasti III. říše, kdo se zdráhal jít za jejím praporem. Ten byl pranýřován, bojkotován. V posledním krámku by byl nedostal kus chleba, ani nějaká bouda by mu nesměla poskytnout přístřeší, podat pomocnou ruku. Byl vyřazen z jejich společenství. Postavení takového Němce, který se vzepřel omezování osobní svobody, nebylo záviděníhodné. U Němců byl v opovržení a u Čechů nalézal málo přátelského přijetí. Nezbyvalo mu koneckonců nic jiného, než zakřiknout v sobě touhu po svobodě, přistříhnout křídélka volného ducha, výhonky kuráže, odvahy, pokřivit charakter a vrátit se do henleinovského tábora a výt s vlky, aby mohl žít.

O penězích, které hrály velkou úlohu pro uskutečňování henleinovských idejí, dalo by se napsat hodně. Nespokojenost pohraničních Němců nezněla určitě, nesměřovala proti něčemu určitému. Tu označovali určitým slovem: Čech. Jedem nenávisti proti všemu českému byli infikováni všichni. K tomu je vedl německý rozhlas, povinné schůze a jejich program.

Vědomí společného nebezpečí sjednotilo všechny Čechy bez rozdílu v jeden šik. Zmizely malicherné spory a neshody a všechny síly byly mobilizovány ve prospěch vlasti. S jakou toužebností a nedočkavostí jsme očekávali nové zprávy!

A v tom očekávání se vždy chvěl strach i naděje. Všechno se stalo vlastně čekáním, až zazní siréna. A i ty nejkratší chvíle měly nekonečný stín. Pod nánosem nadějí vyrůstala drtivá skutečnost. Naděje pohasínaly, mizely ... a na rtech každého z nás visela otázka, co ještě přinesou příští chvíle. Mnoho otázek však zůstalo bez odpovědí, mnoho dotazů utonulo v mlčení.

V hostinci u Neužilů jsme obědvali Češi a Němci společně u jednoho stolu.

Němci – to byli většinou přední inspirátoři rudoleckého henleinovství (Lahoda, Weintrittová). Mluvílo se většinou česky, ještě začátkem září. Avšak všechny ty rozmluvy, v nichž snad jediné slovo nevyjadřovalo to, co ti lidé cítili a mysleli, a také to, že si to všichni uvědomovali, že klamou, bylo směšné.

Po rozhodnutí, že poněmčené kraje budou připojeny k Říši, Němci už ani slovo česky nepromluvili a ostentativně si od Čechů odsedli k jinému stolu. Jejich jednání se však setkávalo u Čechů s naprostým klidem a bylo přehlíženo. Ten klid byl jen zdánlivý. Se zmučeným srdcem jsme večer uléhali, rozmělnovali svou malomoc, nemožnost a viděli defilé vzpomínek na pokořující divadlo, jež nám den přinesl.

Když už definitivně pohasly stále dominující naděje, že nedojde k válce, že u evropských národů nabudou převahy síly rozumu a míru, že náš stát zůstane neporušen, plakali jsme. Opravdu. Slzy! Měly co odplavit.

Do Rudolce se přivázely balíky černého, bílého a červeného plátna. Šicí stroje se rozběhly a chrlyly prapory s hákovými kříži. Češi, balte kufry! Nutno odejít. Loučím se s domácími, u nichž jsem bydlel. Ke mně byli vždy přátelští, hodní. Vyprovázejí mě. Dívám se jim do očí. Ty zorničky neprohlédneš. Paní slzí, říká, abych zůstal. Auf Wiedersehen! Vzpomínám si ještě, že mám u ševce boty na opravu. Ten mě jistě natáhne! No, dejte mi (očekávám 10 i více Kč). Geben Sie mir zwei Kronen. Sind Sie zufrieden? Ano. Překvapen dívám se na něho. V jeho očích je mnoho otázek a jeho ruka se nabízí k podání. Není to jeden z těch, kteří nevěří ve sliby III. říše? Podávám mu ruku. Děkuji Vám. Ne za tu levnou správkou boty, ale za ten skvělý paprsek vašeho Já. Čech a Němec si podali ruku.

Na konci vesnice jdu kolem naší školy. Neodolám, ještě jednou, naposled procházím třídami školy. Rok života táhne hlavou. Pohledem ohmatávám každý kout, každou věc, hladím je, loučím se s nimi. Je mi smutno. Vyšel jsem – ani nevím, jak. Na návrší se ještě jednou obracím. Oko utkvívá na nápisu Masarykovy národní školy. Je po všem! Neohlížej se už!

Po silnici doháním povozy s nábytkem. Češi odjíždějí od svých domovů. Někteří si před 20 lety vystavěli malé domky, spláceli dluh a nyní odcházejí od svého majetku s dětmi a 20 let starší. Začínat znovu? „Raději válka a třeba i padnout, než takto odcházet,“ zaslechneš.

Druhého dne se setkávám s poštmistrem z Českého Rudolce. Říká mi, že strážmistr Zukal leží na návsi na zemi v krvi. Němci jsou kolem a kopou do něho. Ne, už se neohlížej... Toho dne se psalo 9. října 1938.

Na základě vlastních zkušeností na menšinové škole v pohraničí v říjnu 1938 napsal Bedřich Boháč.

31. letní tábor sportovní gymnastiky Přešovice 2008

Vážení čtenáři, jak se již stalo zvykem, snažíme se každoročně přiblížit Vám atmosféru těch dvou týdnů, které trávíme s přáteli a nám svěřenými dětmi na letním táboře. Lokalita se nám opět k naší radosti nezměnila a přebývali jsme u řeky Rokytne. Přesně řečeno, jednalo se o „Louku pod skalou“ v katastru Dobronice – ano, máte pravdu, hned za Jadernou elektrárnou Dukovany. Tato poloha by se mohla někomu nepozdávat, ale věřte mi, že je tam opravdu krásně.

Ale raději k táboru samotnému. Pomínu předtáborové přípravy a povím jen, že se stavěl tři víkendy v červnu, a bylo věru co dělat. Někteří z rodičů se nám rozhodli pomoci a jejich nabídku jsme vděčně přijali. To byste nevěřili, jaká s nimi byla legrace. Nicméně tábor jsme postavili a poslední víkend v červnu ho na čtrnáct dní obydlel spolek divadelníků. Dvanáctého července jsme se na něj konečně vypravili i my. První hektický den byl propleten zabydlováním, seznamováním se s okolím, papáním a různými hrami. Teprve až druhý den začal pravý tábornický život. Zkusme si s Vaším dovolením zevrubně projít jeden den u řeky

Začneme třeba v 7.00 :). To byl budíček ve zpěvném podání některého z přítomných zpěváků – no pravda někdy i nezpěváků. Následná rozcvička nás krásně rozhýbala do nového dne a pak šup do umývárky. Spousta dětí byla s námi prakticky poprvé, takže trošku zápasily se zavíráním kohoutků, ale když zjistily, že voda neteče z vodovodu, ale z bečky, která se musí napumpovat ručně, skoro to nedělaly. Samozřejmě kdo chtěl otužit své tělo, mohl bez zábran do řeky. Ať po umývárce nebo po řece probíhal každoranní úklid ve stanech a týpí. Sám nemůžu říct, že by to byla moje nejoblíbenější činnost, ale každý se musel snažit, aby to v jeho domečku trošku vypadalo. Času jsme měli dost a odměnou nám za to byla vydatná snídaně. To už bylo osm hodin. Následoval nástup, na kterém se přečetl denní rozkaz s jídelníčkem a proběhly pochvaly a někdy ... někdy dokonce i tresty. A samozřejmě se určila denní služba. Ta měla v ten den prostě trošku bohatější program. Kromě pomoci kuchyni spočívalo na ní i obstarání dřeva na táborák, a když ne na něj, tak minimálně pro sebe na hlídku, starost o vodu a pořádek v táboře a různé práce spojené s opravami a vylepšováním vybavení. No prostě práce od rána do večera – plus tedy ta hlídka. Dopoledne spočívalo zprvu v klidnějším dovádění, protože po ránu byla louka dost mokrá, ale proloženo svačinou v deset, už bylo vidět tady fotbal, tam zase baseball nebo volejbal a nácvik gymnastiky. Byla to ostatně asi nejvhodnější doba na takovéhle zasportování. Po obědě totiž nastal všemi očekávaný polední klid. V tomto čase si mohli všichni odpočinout při kartách, různých „nepohybových“ hrách a všude se rozhostilo lesní ticho a klid. Dovednosti „do nepohody“ si děti mohly procvičit hned po této popolední siestě. Myslím si, že každý kluk a alespoň některá děvčata by měli rozhodně umět minimálně morseovku, základní uzly, práci s nožem a sekerkou a samozřejmě bezpečné manipulování s ohněm. Druhá svačina o čtvrté hodině rozpůlila odpoledne a tato doba skoro denně patřila celotáborové hře (noční etapy této hry byly letos naštěstí jen

dvě, a tak si i vedoucí mohli někdy odpočinout). Myslím, že když prozradím název „Záhada hlavolamu“, nemusím nikomu objasňovat, o co v této hře šlo. Letošního roku se prostě malí osadníci vžili do rolí chlapců a děvčat z Prahy, a pod převleky za Vonty se pokoušeli získat slavného ježka v kleci. Samozřejmě že se jim ho po strastiplném pátrání podařilo získat a prokázali tak svoje kvality. A jak už to bývá, nejlepší se stal vůdcem ostatních a získal tak i plánek jistého závratného vynálezu – létajícího kola. Takže tolik k celotáborovce. A to už tady byla sedmá večer a s ní večere. Po umytí jídelních propriet se ohlásil nástup, na kterém sice po celém dni tolik pochval nebylo, ale když jsme se rozcházeli k táboráku, nálada byla opět skvělá. Stmívání proložené zpěvem, legračními scénkami a hrami uběhlo vždycky nesnesitelně rychle. Mezi devátou a desátou večerní se všechny děti podle věku uložily ke spánku a tábořem se linuly už jen tóny kytar. Abychom dokončili celých 24 hodin jednoho dne, nutno přiznat, že mezi večerkou a budíčkem se stalo také dost věcí. Hlídka spálila dřevo, co si nachystala, vedoucí naplánovali program na příští den a v kuchyni se již po svítání začínalo pracovat. A bylo zase 7.00, a zase budíček... Doufám, že díky tomuto jste si udělali alespoň zevrubnou představu o našem táboře.

Závěrem bych rád touto cestou poděkoval všem zúčastněným na tomto každoročním projektu. Dětem za to, že s námi jely, rodičům, že nám je svěřili, nám vedoucím za výdrž – letos to bylo někdy opravdu náročné, a vůbec všem, kteří alespoň něco udělali pro dobrou věc. Jmenovitě pak hlavnímu vedoucímu Romanovi Koplíkovi, naší skvělé kuchyni ve složení Iveta Helbichová, Martin Pešák, Miluška Kvardová, Milan Podroužek a Filip Cellnar, zásobovači Martinu Kollnerovi a manželům Rousovým a Tomáši Příkrému za celotáborovku. Existuje spousta lidí v zákulisí, ale na to už nemáme místo. Každopádně ještě jednou všem děkuji. Takže zase za rok v Přešovicích, vždyť je to přece nádhera, když víš, že ... ráno se probudíš a vedle sebe máš o šišku víc :)).

Na úplný konec už snad jen jedno sokolské NAZDAR. Tak nazdar. Pukač.

*Za oddíl sportovní gymnastiky TJ Sokola Šlapanice
Jiří Pukač Klimeš*

Biskupice 2008 (16.–23. srpen)

Je poledne, 16. srpna 2008, a skupinka šlapanických volejbalistů čeká v Brně na autobus, který je má odvézt na důvěrné známé místo – do dětského tábora u Biskupic, na již patnácté volejbalové soustředění. Zatím vytrvale mrholí, volejbalisté se pomalu začínají třást zimou, když autobus konečně přijíždí. Všichni hbitě nastoupí, usadí se a můžeme vyrazit!

Cesta ubíhá rychle, je zpestřena klábosením s ostatními. Přibližně po hodině a čtvrt sportovci spatří mezi stromy špičku střechy hlavní chaty. Jak autobus projíždí táborem, sledujeme, co se zde za ten rok opět změnilo: je tu nově minigolf, branky na fotbal a také nový altánek s lavičkami.

Jakmile autobus zastaví, všichni vystoupí, rozdělují si zavazadla a začíná vybalování. Poté se všichni rozprchnou a znovu se scházejí až na večeri, kde pan Kadlc všechny pěkně přivítá a popřeje všem krásný sportovní týden.

Následující ráno, když ještě mlha visí nad hřištěm, je hrobové ticho proříznuto slovem „Budíček!“. Všichni se probudí a obléknou se na rozcvičku, která probíhá tradičně u bazénu, který je letos překvapivě čistý, jenže zatím velice studený. I přesto někteří otužilci neváhají a jdou se namočit. Po rozcvičce se jde na snídani, po které následují tréninky všech volejbalistů. Letos se sešli z mužů všichni, jak muži, tak i dorost. Ženy A, které se neúčastnily, byly nahrazeny loňskými ženami B a nově přibýly i žákyně dohromady s juniorkami. Tréninky a vzájemné turnaje byly hlavní náplní soustředění. Pro volej-

balisty i pro ostatní byly další aktivity ve formě různých turnajů, ať už v kuželkách, nebo v tenise, tak i ping-pong, líný tenis nebo minigolf si našly svoje místo. Pro děti byla kromě turnajů připravena i Honba za pokladem, kterou si děti velice pochvalovaly. Kvůli malému počtu dětí však letos byly vypuštěny z programu tradiční Olympijské hry a také karneval, který byl nahrazen diskotékou, kterou ocenili hlavně starší. Dětská olympiáda byla nahrazena olympiádou v Pekingu, která se skvěle sledovala na nové plazmové televizi v jídelně – další letošní novinka.

V polovině týdne do Biskupic přijela kompletní country kapela „Šlak“, která sklídila velký úspěch, a nebojím se říct, že v budoucích letech se kapela stane nedílnou součástí soustředění.

Poslední věc, kterou bych rád zmínil, bylo zcela nové a nevídané grilování u výše zmiňovaného altánku, kdy celý den od rána bylo podáváno jídlo o několika chodech: flamendr, grilované maso, švédské stoly, saláty, zákusky a spousta dalších dobrot.

Je zkrátka vidět, že vedení tábora se snaží už tak skvěle podmínky k pobytu ještě více zpříjemnit. A daří se mu to. Můžu tvrdit, že patnáctý ročník soustředění byl jedním z nejlepších, a doufejme, že s dalšími roky si tábor udrží své kvality.

*Sportu zdar, a volejbalu zvlášť!
Martin Beneš*

Volejbalová laťka na Gymnáziu Šlapanice je hodně vysoko

Mezinárodní volejbalový turnaj ve Vsetíně proběhl 21. 6.–22. 6. 2008.

Tohoto turnaje se za Gymnázium Šlapanice zúčastnila dvě družstva – žákyně a juniorky. Žákyně získaly sedmé místo (což pro ně, jako pro nejmladší zúčastněné, znamená velký úspěch) a juniorky v turnaji zvítězily.

Rozhovor s Jiřinou Valkovičovou a Barborou Zukalovou.

Co pro vás turnaj znamenal?

Byl zakončením sezóny. Takovou

sladkou tečkou. Zajímavý byl způsob, jakým se turnaj hrál. Hrály jsme systémem každé družstvo s každým. Což bylo neuvěřitelné. Byly jsme překvapeny, že se všechno za ty dva dny stihlo, ovšem fyzicky jsme si sáhly na dno. Hrály jsme třeba i šest zápasů po sobě!

Z čeho jste měly největší radost?

Z toho, že můžeme říci, že jsme celým turnajem prošly bez jediné porážky, a taky z příjemné atmosféry a dobrých vztahů se soupeřkami.

Krajské finále ve volejbale v Brně proběhlo 5. 6. 2008.

Hráčky si odnesly nejcennější trofej. (Gymnázium Šlapanice bylo pořadatelem tohoto turnaje.)

Rozhovor s Lucií Křápkovou a Annou Čtvrtečkovou.

Co bylo nejtěžší?

Porazit ZŠ Novolišeňskou (pozn. autorky – škola se zaměřuje na volejbal). Mimoto bylo těžké vybojovat úcast v tomto finále, které bylo výběrem asi ze sedmdesáti škol.

Jaká byla největší zkušenost?

Důležitý je pocit z dobrého kolektivu. A když se vám podaří porazit velkého

soupeře, tak vás to ještě více stmelí.

Čekaly jste vítězství?

Chtěly jsme vyhrát a snažily jsme se, ale nic nebylo jisté ... až po porážce Novolišeňské.

Jaký máte další cíl?

Teď se naše družstvo rozdělilo. Starší spoluhráčky odešly k juniorkám, tak nás to trochu oslabilo. Doufáme ale, že budeme vyhrávat i nadále! Nejdříve musíme vytrénovat začínající, snad jim budeme umět pomoci.

Finále ČR ve volejbale v Hradci Králové proběhlo 24. 6.–26. 6. 2008, hráči si odnesli 3. místo.

Rozhovor s Klárou Čuhelovou a Martinem Štěrbou.

Měli jste dopředu nějaká očekávání?

Jeli jsme do Hradce s tím, že soupeři budou mnohem lepší. Moc jsme nedoufali, konkurence byla velká. Ale také jsme jeli bojovat a nakonec jsme uspěli.

Které okamžiky byly nejtěžší?

Důležité bylo vzájemně se podržet a povzbuzovat. Hodně nám pomáhal náš trenér Zdeněk Sklenář – taktickými radami, povzbuzováním... Pak už bylo všechno v pohodě.

A pocit z vítězství...?

Nečekali jsme to a byli jsme strašně rádi.

Magdalena Černá

Po prázdninách do školy (a do muzea!)

Šlapanické muzeum připravilo na podzimní měsíce výstavu se školní tematikou. Pod názvem Tajemství školního kabinetu se skrývá výstava všeobecně známých i dnes už zapomenutých učebních pomůcek. Návštěvník má zde možnost nahlédnout nejen do školní třídy z konce 19. století, ale především může navštívit žákům jindy zapovězený školní kabinet a prohlédnout si pomůcky a školní potřeby používané v průběhu minulého století. Při vyplňování kvízů k výstavě si malí i velcí návštěvníci mohou ověřit své znalosti a nakonec se podívat na krátký film o tom, jak to chodilo ve škole za časů našich pradědečků.

M. Krajičková

K setkání jubilantů s vedením města

Stejně jako v loňském roce reagujeme na dotazy občanů, které se týkají způsobu rozesílání pozvánek na přijetí jubilantů vedením města, pořádané dne 16. 8. 2008 v rámci Šlapanických slavností. Setkání jubilantů s vedením města si v předchozích letech domlouvali sami spolužáci a zajišťovali si také pozvánky. Pokud takovou akci někdy pořádal městský úřad, tak to bylo v době, kdy nebyl platný zákon o ochraně osobních údajů. V loňském roce se tohoto úkolu ujala kulturní komise a komise pro občanské záležitosti. Také letos členka komise pro občanské záležitosti a současně pracovnice městského úřadu oslovila zástupce ročníků 1958, 1948, 1938 a 1928, kteří zajišťují srazy spolužáků, a požádala je o spolupráci. Osobní dopisy byly zaslány šlapanickým jubilantům, kteří spolu chodili do třídy. Nebyli tedy zváni někteří podzimní jubilanté, protože navštěvovali třídu o rok níže. A naopak dostavili se občané, kteří slavili kulaté výročí již na podzim v loňském roce. Ti ale uvítali, že byli pozváni společně se svými spolužáky. Kdybychom kontaktovali občany ročníků o rok mladších, tak většinou přesně nevědí, kdo z jejich třídy se narodil na podzim předchozího roku a kdo ve stejném roce.

Některých občanů se dotklo, že nebyli pozváni osobním

dopisem. Protože ale bylo zřejmé, že se nepodaří oslovit všechny rodáky-jubilanty, byli na slavnostní přijetí na MěÚ Šlapanice v čísle 4/2008 Šlapanického zpravodaje v článku „Místo, které máme rádi, aneb Kdo je rodák a kdo jubilant?“ pozváni všichni občané, kteří se v letošním roce dožívají 50, 60, 70, 80 let (i ti, kteří se do Šlapanic přistěhovali). A na setkání s vedením města občané z řad těchto jubilantů opravdu přišli.

Mnoho občanů opět namítne, proč se nevycházelo z evidence obyvatel a matriky. Tento informační systém je informačním systémem veřejné správy. Podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, který upravuje práva každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromí a stanoví podmínky, za nichž se uskutečňuje předání osobních údajů, nesmí úřad shromažďovat osobní údaje nad rámec, jež mu stanoví zákon. Vztahuje se na osobní údaje, které zpracovávají státní orgány, tedy i na informační systém evidence obyvatel a údaje z matriky. Proto nemůže městský

úřad s těmito daty v souvislosti se zvaním jubilantů pracovat a využívat je.

Městský úřad tradici setkání obnovil po mnoha letech a z důvodu dodržování zákona o ochraně osobních údajů nemá jinou možnost oslovit jubilanty, jen výše popsaným způsobem (rodáky prostřednictvím spolužáků a ostatní jubilanty neosobní pozvánkou zveřejněnou ve Šlapanickém zpravodaji).

*Jarmila Licková, Dana Bartušková
komise pro občanské záležitosti*

Šlapanické slavnosti – sraz rodáků

V letošním roce se podařilo posunout krásnou tradici Šlapanických slavností kousek dál.

Sezvání jednotlivých ročníků jubilantů se podařilo díky obětavosti pracovníků městského úřadu a komisi pro občanské záležitosti.

Kulturní komise na základě ankety z roku 2007 chtěla letošní slavnostní víkend obohatit hlavně pro děti. Kvůli nepřízní počasí se nekonala 2 dětská představení, která ale proběhla v náhradním termínu 27. září 2008 v sále Kulturního domu v Bedřichovicích.

Na orlovně se konala výstava Českého svazu zahrádkářů. Ve vestibulu MěÚ Šlapanice byla zahájena starostou města Ing. arch. Jaroslavem Klaškou výstava – výběr prací žáků a studentů ateliéru Miloše a Marty Křížových. V gymnáziu byla výstava našeho rodáka Jaromíra Blažka a výstava Šlapanice 2008. V obřadní síni městského úřadu byly 3 výstavy – výstava šperků Blanky Jetelinové, paličkování pí Malátové a fotografické vzpomínky jubilantů. Výstava domácího zvířectva ve dvoře na Brněnské 29. V muzeu byla dlouhodobá výstava Osudové osmičky a výstava Malé, ale věrné. Na náměstí 1. letní jarmark. Tradiční nedělní folklórní odpoledne moderoval pan Petr Hloušek. Ozvučení zajistila ZNÁMÁ FIRMA, s. r. o. Sbor dobrovolných hasičů ve Šlapanicích a stárci se postarali o stavění máje, páteční taneční zábavu, sobotní dechovou zábavu a jako každý rok nacvičili moravskou besedu, kterou předvedli v rámci nedělního odpoledního programu.

Díky vstřícnosti pana faráře Miloše Mičánka se konala slavnostní mše svatá v parku.

Jménem všech členů kulturní komise bychom chtěli poděkovat:

- náměstkovi hejtmana Ing. Václavu Horákovi za opětovnou pomoc: finanční dotace na Šlapanické slavnosti
- vedení města: za obětavost, vstřícnost a každodenní starost o hladký průběh slavností
- zaměstnancům městského úřadu: za pomoc a vstřícnost
- Sboru dobrovolných hasičů ve Šlapanicích: za pomoc a práci, kterou každoročně odvedou před Šlapanickými slavnostmi i během nich
- komisi pro občanské záležitosti: za sezvání jubilantů a přípravu setkání na MěÚ
- panu Petru Hlouškovi: za opětovné moderování nedělního odpoledne
- ZNÁMÉ FIRMĚ, s. r. o.: opět za perfektní zvuk a za rychlou reakci

– Svazu zahrádkářů, Muzeu Brněnska, Ateliéru manželů Křížových, paní Blance Jetelinové, paní Malátové, sochaři Jaromíru Blažkovi, jubilantům a panu Petru Brunclíkovi za uspořádání výstav, které obohatily sváteční víkend

– souboru Ždáničan, souboru Kořeňák, souboru Vrčka, letošním stárkům za účast a krásná vystoupení při nedělním folklórním odpoledni

– divadlu Špílberg, divadlu Prádelna a divadlu Třemošná za divadelní představení pro děti

– dechové hudbě Petrovanka za hudební doprovod

– skupině Flash za snahu hrát na páteční taneční zábavě, přes nepřízeň počasí se toto neuskutečnilo

– panu faráři Miloši Mičánkovi: za vstřícnost a ochotu

– brigádníkům – za ochotu a pracovní nasazení

– ročníku letošních osmdesátníků za jejich aktivitu, smysl pro dobro, za pozvání na jejich krásné tradiční setkání a za dopis, který obdržel pan starosta a paní Nekužová.

Zdar Šlapanickým slavnostem 2009!

Komise pro kulturu, tradice a cestovní ruch

Hasičský sbor Šlapanice, jako spolupořadatel Šlapanických slavností 2008, děkuje všem, kteří se podíleli na jejich přípravě a konání. Seznam je poměrně dlouhý a doufáme, že jsme na nikoho nezapomněli.

Děkujeme tedy především partnerovi v pořádání městu Šlapanice a firmám, které přispěly:

Bonagro

stavebniny Čegan

autodoprava MTB trans

tiskárna Centa

Enbra

Cykloport Semir

Sateso

pivovar Budějovický Budvar

zahradnictví Alois Musil

restaurace „U Montiho“

bistro v parku – Karel Lázníčka

dámám ochotně pomáhajícím s kroji, česáním a oblékáním stárek:

Lenka Buchtová

Petra Ivičičová

Jana Novotná

Helena a Iveta Kočí

Marie a Andrea Kokešovy

Iva Králová

Marie a Šárka Kubešovy

Kamila Velanová

Miloslava Vávrová

městské policii za spolupráci

rodině Kokešově za zázemí

paní Juřenové za nádherně pálením vyzdobený voziček sklepníků, paní

Heleně Vašíčkové za zdobení věnce na máji, rodinám stárků, členům hasičského sboru i jednotky sboru dobrovolných hasičů a spoustě dalších rodin i jednotlivců, kteří přiložili ruku k dílu.

*Michal Velan, starosta HS Šlapanice
foto: Michal Kokeš*

Osmdesátníci – jubilejní ročník 1928

V návaznosti na příspěvek v předchozím srpnovém čísle Šlapanického zpravodaje uvádí výbor jubilentů další informace k činnosti, k průběhu setkání celého ročníku v pátek 15. 8. v rámci Šlapanických slavností, i s poděkováním vedení města, zejména panu starostovi Ing. arch. Jaroslavu Klačkovi, za přijetí jubilentů v zasedací síni městského úřadu 16. 8. 2008.

Nejprve jsou ještě doplněny informace k činnosti členů výboru. Pozvánky na setkání ročníku 1928 vypracovává už dlouhou dobu Jaroslav Čermák, a to už i za předsednictví Františka Chlupa. Koncept přinese k projednání výborem s požadavkem na případné připomínky a schválení. Obvykle není co měnit a text je předán k tisku, jak byl navržen. Vytisknutí pozvánek zajišťuje výborně Marie Kamenická, s využitím specializace rodinného příslušníka (grafické zpracování, příp. doplnění obrázkem, tisk).

Poděkování za pěkný průběh a pestrost programu nedělní odpolední slavnosti patří komisi kultury, tradic a cestovního ruchu, v čele s předsedkyní paní Dagmar Nekužovou. Účast občanů na letošních Šlapanických slavnostech byla velká a účastníci byli zřejmě spokojeni s bohatým programem.

Konstantin Hruban

Orel

Jednou letěl orel nad kurníkem a upustil vejce, ze kterého se posléze vylíhlo mládě. Slepice se ho velmi ochotně ujaly a vychovávaly ho spolu s kuřaty. A tak se orlík naučil pobíhat, hrabat, hrát si a kdákat jako jeho družky slepice a byl pevně přesvědčen, že je jednou z nich. Uběhlo několik měsíců, dravec se stal členem drůbežního houfu a chováním se nijak nelišil od ostatních slepic, ačkoli na první pohled vypadal docela jinak. Avšak jednoho dne se na nebi objevilo hejno orlů. Orel-slepice byl unesen krásou letu těch mohutných ptáků. Hluboko v něm se cosi pohnulo, a tak se pokusil vzlétnout. Mocně zamával křídly a ke svému překvapení vzlétl vysoko a letěl dál až k obzoru. V tu chvíli si uvědomil, že je orlem, a pln radosti a chuti do života se vznášel po nekonečných prostorách.

Poučení v knize: Ztotožňujeme se s našimi představami, fyzickými i duchovními, naším já i osobností do té míry, že se odcizujeme sami sobě a stáváme se otroky něčeho, co ve skutečnosti neexistuje. Odtržení od reality se honíme za vlastním stínem a nevnímáme hloubku skutečného poznávání. Ale pokud se upneme na hledání uvnitř nás samotných a naučíme se přiblížit své přirozenosti, znovu získáme vnitřní svobodu, blahodárné světlo svého vnitřního slunce, ke kterému jsme se dlouho točili zády.

Poznámka redakce: To, co člověk v sobě má, se dříve nebo později projeví. Potenciál, který v sobě nosíme, se rozvine. Stačí chtít a potkat správnou příležitost.

Ramiro Calle: *Himálajské příběhy. Moudrost duchovních mistrů, poustevníků a jogínů.* Portál, Praha 2003.

Jan Mazálek – „Bylo – nebylo u letectva“

Letos v srpnu vyšla v nakladatelství letecké literatury Svět křídel v Chebu nová kniha našeho šlapanického rodáka Jana Mazálka pod názvem *Bylo – nebylo u letectva*.

Autor knihy Ing. Jan Mazálek se narodil 22. 4. 1932 ve Šlapanicích a zde také prožil svoje klukovská léta. Se svými kamarády je strávil na Pardálově, především na ulicích Wurmově a Hybešově a později pak ve Vévozku na ulici Sušilově, kam se se svými rodiči a svou mladší sestrou Boženkou přestěhovali. Odtud to neměl daleko do tehdejšího eldoráda všech kluků – Malého a Velkého hájku. Po bezstarostném dětství a opuštění školních šlapanických lavic středoškolská léta strávil na Prvním reálném gymnáziu na Starém Brně. A zde, v polovině dvacátého století, tedy na jaře roku 1951, po úspěšném složení maturity začíná svoje zajímavé vyprávění.

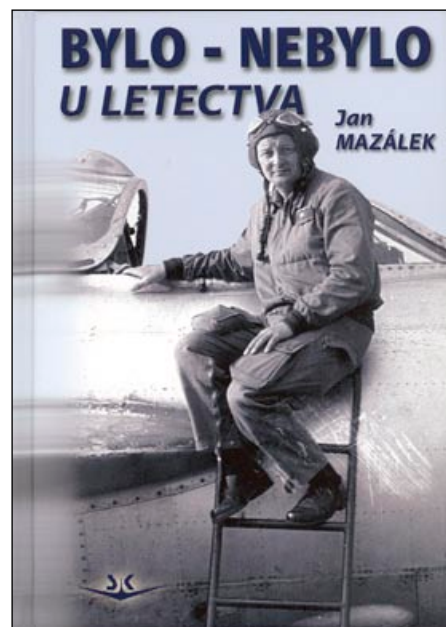
Jako téměř každý malý kluk té doby snil o tom, že bude létat. A bylo to jeho přičiněním a výsledkem jeho usilování, že tento svůj sen dokázal naplnit.

Kniha přináší pohled řadového pilota na službu v Československé lidové armádě (ČSLA) v rozmezí 50.–80. let minulého století.

Pokud si budete chtít tuto stoosmdesátistránkovou publikaci s více než stovkou autentických fotografií pro-

hlédnout a přečíst, je možné ji vidět v brněnských knihkupectvích.

Hana Dvořáková, dcera autora knihy

Parkování? A proč ne!

Začátkem léta jsem sledoval záznam z 12. zasedání šlapanického zastupitelstva, najmě pasáž o řešení parkování ve městě. Jistou dávkou rozpaků pak ve mně vzbudila slova jednoho zastupitele, který by např. problém Nádražní ulice

řešil vysláním policie a hromadným pokutováním či odtahováním vozidel. Řešení, pravda, prosté, ale poněkud připomínající dávno odvátný minulý režim „socialismu v praxi“, kdy represe opravdu byla běžnou a nejjednodušší cestou k zavedení pořádku. Ta doba snad už pominula, a tak si myslím, že před prosazováním represe je dobré se napřed kouknout do

zrcadla a objektivně si říct: co jsme pro opravdové řešení situace udělali? A zkusme se nad danou problematikou zamyslet třeba hned.

Základní (a ještě k tomu protikladné) aspekty parkování ve Šlapanicích jsou dva. Jednak je to množství aut, se kterým ale neuděláme vůbec nic, neboť někde prostě parkovat musí, ať se nám to líbí, nebo ne. A za druhé je to důsledné dodržování zákona o provozu na pozemních komunikacích, který jasně definuje, že parkování na komunikaci je možné pouze v případě, když na ní zůstane volný jízdní pruh o šířce 3 metry pro každý směr jízdy. Jenže – takové místo ve Šlapanicích neexistuje (kromě několika málo výjimek)! Obecně se dá říct, že zde předpisy porušuje takřka každý, ne jenom obyvatelé ulice Nádražní. Přiznám se, že jsem se zabýval i myšlenkou „drobné občanské neposlušnosti“ v tom smyslu, co by asi nastalo, kdyby stejným způsobem parkovala auta i na ulici Brněnské? O totálním kolapsu asi nikdo nebude pochybovat, o zásahu policie také ne. Ale obávám se, že by se stejně tvrdě nepostupovalo ani v ostatních méně frekventovaných uličkách, i když se zde zákon porušuje úplně stejně...

Tak co s tím a „fčíl, babo, rad“! Zavedení jednosměrek je sice jednou z možností, o které se mluví, ale rozhodně ne ideální, neboť vždy se brzy zjistí, že se tím provoz na určitých místech vlastně zdvojnásobí – chci-li se dostat z místa „A“ do místa „B“, chca nechca musím projet určitým jednosměrným systémem, kudy bych ale normálně vůbec nejel, což trasu vždy prodlouží. A nutno brát v úvahu i šlapanický kopcovitý terén a s tím související zvýšené množství zplodin... Nejdůležitější ale je, že zjednosměrnění je nepoužitelné právě pro stěžejní komunikace – Brněnskou a Nádražní. Druhým řešením je rozšíření komunikací a vybudování odstavných zálivů na vozovkách. Přiznejme, řešení finančně náročné s nepomíjitelným úbytkem zelených ploch. Třetí možností je vybudování hromadných parkovišť. Zkušenosti z velkých sídlišť však naznačují, že tudy optimální cesta též nevede. Vykrádání a poškozování vozidel je na denním pořádku a málo platné, každý má raději svého čtyřkolového miláčka pod dohledem. A tady je jádro věci! Proč tedy nejít právě touto cestou?

V době nedávné (někdy kolem r. 2000) projevil řada obyvatel nejvíce postižených ulic (Brněnská a Nádražní) zájem o jednoduché řešení, které spočívalo v tom, že si na vlastní náklady vybudují parkovací stání přímo před domem v zeleném pruhu mezi komunikací a chodníkem (pokud to místní situace dovoluje). Záležitost bohužel už nebyla dotažena do legislativního konce. V minulém volebním období zase někteří úředníci přišli s řešením osobitým – plochu v majetku města sice občanům za úplatu pro účely parkování pronajímali, ale bohužel na základě vyhlášky, která řešila něco úplně jiného (osobní zkušenost – po upozornění na tuto skutečnost s námi jistá úřednice chtěla uzavřít nájemní smlouvu pouze na základě faktu, že o problematice jednala rada města – samozřejmě bez řádného výstupu v podobě vyhlášky apod.).

Nicméně doba snad dozrála k tomu, že domluva je možná, zvláště když na řešení situace má zájem nejen město, ale i samotní občané. Ploch vhodných k možnému parkování je totiž poměrně dostatek – mluvím zde právě o těch nevyužitých pásích mezi komunikací a chodníkem. A pokud by

se osadily třeba ekologickou dlažbou (byť jde o jakýsi kompromis), nemuselo by to být ani na úkor zeleně. Určitým, ale nikoliv neřešitelným problémem je vlastnictví pozemků, tedy těch, jejichž majitelem je město. Přímému prodeji se město brání – pod povrchem totiž vesměs vedou inženýrské sítě ošetřené věcným břemenem jejich majitelů. Věcné břemeno by sice nebyl problém převést na případného nového majitele, ale bohužel nedostatky minulosti se projevují i zde – tyto záležitosti zatím nejsou řádně ošetřeny na katastrálním úřadě a celé řízení ještě nějakou dobu potrvá (věnuje-li se mu někdo). Ale snad nic nebrání „výměnnému obchodu“ mezi městem a zájemcem o parkování v duchu: ty si na vlastní náklady upraviš plochu (pochopitelně na základě nějakých jednotných předpisů či podmínek) a budeš o ni pečovat a my ti za to umožníme bezúplatné parkování. Pak by se mohl určit i přesný termín dokončení akce a teprve poté místa označit jednoznačným zákazem stání na vozovce se všemi důsledky z toho plynoucími.

A co je velmi důležité – mohla by se tím vyřešit i estetická stránka věci. Zainteresovaní občané by totiž o svěřenou plochu legitimně pečovali (což není obtížné zakotvit do příslušné smlouvy), i když tak řada občanů tu a tam činí celá desetiletí a zdarma, neboť město se o takové „prkotiny“ nikdy příliš nestaralo. Z hlediska zkrášlení obce by to rozhodně mohl být přínos, co říkáte?

V krátkosti jsem si tu dovilil naznačit možná laický pohled na řešení situace, ale domnívám se, že po pečlivém přezkoumání a legislativním učešání je akce proveditelná. Jde víceméně o nastavení pravidel a jejich dodržování. Ke spokojenosti všech. Proč si tedy nevyjít vstříc a namísto nic neřešících represivních opatření pro věc něco neudělat?

Vladislav Jakubec

Vážený pane Jakubče a milí spoluobčané,

dovolím si krátkou reakci na uvedený článek. Je to velmi pěkná analýza současného stavu, který je jedním z průvodních znaků dynamicky se vyvíjejících změn našeho životního stylu. Máme už tolik aut, která nám slouží, že to na druhé straně působí problémy, zejm. ve městech a jejich historických centrech. Ne že bych se nyní chtěl bránit výše uvedenému návrhu, filozoficky je to jedna z cest, jak problém parkování řešit, ale doporučuji tuto záležitost nechat nejprve na odbornících, kteří kromě výše uvedených hledisek legislativních (dodržování předpisů), normových, rozhledových, souhlasů správce krajských komunikací, zeleně v ulicích, zapojení jednosměrek, nutných úprav snižování obrubníků k naznačeným místům pro parkování a zapravení komunikací (takže o finance půjde tak jako tak), musí navrhnout také celkový systém dopravy, tj. jak nejlépe regulovat dopravní toky, abychom se všichni, byť sníženou rychlostí, za přijatelnou dobu bezpečně dostali, kam potřebujeme, a ruku v ruce s tím i dopravu v klidu, tedy parkování. Ubezpečuji vás, že na tom pracuje jak komise dopravy, tak i dopravní inženýři a není to úkol jednoduchý. Následně může tento komplexní návrh projít veřejnou diskusí, které se samozřejmě nebráním.

Ing. arch. Jaroslav Klačka

BONAGRO, a. s., informuje občany ve Šlapanicích a okolí

Po letošní sklizni obilí, přibližně v první dekádě srpna 2008, doslova ovládl Šlapanice obrovský zápach. Zápach byl způsoben plošnou aplikací hnojiv agropodnikem Bonagro na sklizená pole kolem Šlapanic. Svůj díl sehrálo suché a velmi teplé počasí, které sílu zápalu ještě podpořilo. Na radnici nepřestávaly zvonit telefony stěžujících si občanů. Vedení Bonagro, a. s., po telefonické dohodě se starostou města přikročilo k omezení aplikace hnojiv „alespoň“ do Šlapanických slavností 2008 a současně bylo dohodnuto následné jednání mezi vedením města a Bonagra k problému zápalu. V mezidobí vedení města jednalo s odborem ŽP krajského úřadu a s Českou inspekcí ŽP o možnostech řešení problému. Výstup lze stručně uvést asi takto: pokud Bonagro neporušuje schválený Plán zavedení zásad správné zemědělské praxe..., a kontrolou bylo zjištěno, že neporušuje, tak se zápalu nelze po stránce legislativní nic dělat.

BONAGRO, a. s., hospodáří výhradně v zemědělské prvovýrobě v oblasti na východ od Brna. Celkem obdělává 4150 ha zemědělské půdy. V tomto regionu zaujímal v minulosti chov dobytka významné postavení. V procesu transformace českého zemědělství v 90. letech a v posledních 5 letech po vstupu do Evropské unie došlo k významnému snížení stavu hospodářských zvířat. Náš podnik nebyl výjimkou a snížení stavu zvířat se projevilo cca o 40 %. I přes toto snížení patříme k zemědělským podnikům, u nichž živočišná výroba tvoří 50 % obrátu a tím patří k nezastupitelnému úseku v rámci naší zemědělské prvovýroby. Tam, kde je zachována vazba rostlinné výroby na výrobu živočišnou, nedochází k přerušení přirozeného toku organických látek ve stájových hnojivech na půdu. Organická hnojiva vedle toho, že zabezpečují přísun organických látek, plní další funkce:

- jsou zdrojem energie a uhlíku pro půdní mikroorganismy a tím pozitivně ovlivňují biologickou činnost půdy
- chrání trvalý humus před rozkladem (degradací) dodáním primární organické hmoty
- příznivě působí na řadu fyzikálně chemických vlastností půdy (tvorba drobtovité struktury, poměr vody a vzduchu, poutání živin, zlepšení ustojivé struktury půdy)
- organická hnojiva jsou hnojivy univerzálními, obsahují všechny rostlinné živiny
- zlepšují v půdě hospodaření s vodou (zvyšují však dešťové vody, vododržnost půdy, umožňují gravitační a kapilární pohyb vody aj.)
- omezují působení vodní a větrné eroze na půdu
- příznivě ovlivňují obsah přístupného fosforu v půdě a mohou působit na vyvázání ostatních prvků

Pro plné pokrytí potřeby organických látek je ještě k těmto organickým hnojivům třeba využívat slámu z obilovin, zelené hnojení, řepný chrást aj.

Cenným organickým hnojivem je pro nás rovněž kejda. Kvalitní kejda (skotu, prasat, drůbeže) je vysoce hodnotné organominerální hnojivo spojující vlastnosti hnoje a minerálních hnojiv. Správně vyrobená a ošetřená kejda je velmi významným zdrojem organických látek, živin a látek stimulu-

Avizované jednání mezi vedením města a vedením Bonagro, a. s., se uskutečnilo začátkem září 2008. Cílem jednání bylo pokusit se najít oboustranně přijatelná východiska z problému zápalu při vědomí, že legislativa včetně daných kontrolních mechanismů nám v tom moc nepomohou. Jednání bylo věcné, i když občas více emocionální, se závěrem ve dvou rovinách:

1. vedení Bonagra, a. s., vzalo na vědomí podněty vedení města a společně jsme se shodli na pokračování v jednáních o vzájemném vylepšování prostředí;

2. vedení Bonagra, a. s., zajistí lepší informovanost občanů ohledně provozování své rostlinné a živočišné výroby a pokusí se dát občanům svůj pohled na daný problém.

Následujícím článkem plní Bonagro, a. s., svůj slib o zlepšení informovanosti občanů.

Ims

jící povahy, které při správné aplikaci zvyšují půdní úrodnost. V kejdě obsažené živiny představují značnou úsporu financí pro farmu, které by bylo nutno věnovat nákupu minerálních hnojiv. Podmínkou pro získání kvalitní a nezávadné kejdy je dostatečná kapacita jímek umožňující potřebnou dobu skladování (6 měsíců). Její dodržení snižuje životnost škodlivých mikroorganismů a cizopasníků na minimum. Po 6měsíčním skladování je infekční potenciál kejdy téměř nulový.

Kejdu můžeme skladovat v jímkách různé konstrukce a tvaru (betonové nádrže, kruhové jímky). Nezbytným opatřením pro získání kvalitní kejdy je její homogenizace. V uskladněné kejdě se samovolně uvolňuje tuhá složka od tekuté s rozdílným obsahem organických látek a živin. Proto je nutné kejdu v zásobních jímkách homogenizovat, což přispívá k usnadnění jejího vývozu a umožňuje i úplné vyprázdnění jímek. Výhodné jsou ponorné vrtulové míchače. Při aplikaci nehomogenizované kejdy se půda v závislosti na odčerpané frakci s vyšším nebo nižším podílem sušiny a živin vyhnojí nerovnoměrně. Systém hadicových aplikátorů umožňuje nejen rovnoměrnou aplikaci, ale zajišťuje i efektivnější využití hnojivých vlastností kejdy. S ohledem na lepší využití živin je zvláště vhodné aplikovat kejdu na posklizňové zbytky (sláma obilnin, kukuřice a zelené hnojení).

Za posledních 15 roků společnost BONAGRO věnuje oblasti nakládání s organickými hnojivy vysokou pozornost a vybudovala již za podpory EU 12 000 m³ skladovacích kapacit kejdy, plně vyhovujících předpisům vztahujícím se k této problematice.

Vážení občané,

přes všechna pozitiva hnojení organickými hnojivy nám přece jen zůstává nepříjemná stránka, a to pro nás všechny obtěžující zápach z aplikace těchto organických hnojiv na půdu, umocněný „příznivými“ povětrnostními vlivy“ (směr větru, vysoká teplota, tlak). Tyto obtěžující projevy zápalu se výhradně vztahují k aplikaci statkových hnojiv a nemají naprosto nic společného s ustájením hospodářských zvířat.

Naše spoluobčany prosíme o jistou dávku trpělivosti a shovívavosti pro období aplikace statkových hnojiv. Vždyť naším

společným zájmem je udržovat kulturně obdělanou krajinu, neuhýbat při hospodaření na půdě od ekologických směrů a nezatěžovat životní prostředí dalším zvyšováním dávek průmyslových hnojiv.

Prosím, věřte, že aplikaci statkových hnojiv provádíme vždy jen v souladu s „Pravidly správné zemědělské praxe“ a v době pro úrodnost půdy a výživu rostlin nejpriznivější. Jsme a budeme vedeni snahou při aplikaci statkových hnojiv v blízkosti obytné zástavby přizpůsobit se těm nejvýhodněj-

ším povětrnostním podmínkám pro zmírnění tohoto jediného negativního projevu.

Informace poskytují:

Antonín Studený, předseda představenstva

Ing. Petr Veverka, pracovník odpovědný za odpadové hospodářství a ochranu vod

Některá odborná stanoviska byla čerpána ze zpráv profesorského sboru MZLU Brno.

Zamyšlení

Jeli jsme se s dětmi podívat na nové dětské hřiště na Švehlově ulici. Opravdu moc pěkné! I děti si rádně vyhrály a moc se jim tam líbilo. Ti, co zde bydlí, si mohou jen libovat. Mně však vrtá hlavou a stále marně přemýšlím – proč se dělá nové hřiště někde, kde o 200 metrů dál už jedno hřiště je???

U nás na ulici Nerudově také vloni udělali nové hřiště. Kdo jste tu ještě nebyl – přijďte se podívat – „stojí to za to“! V této části Šlapanic, kde skutečně nic jiného (nerozbitého) není, nemohlo být uděláno nic lepšího? (A ani by to nemuselo stát 295 tisíc.)

Stejně tak nechápu, proč chodí do mateřských škol děti maminek, které jsou doma s jejich mladšími sourozenci, a děti maminek, které musí jít do práce, nevezmou. (A nejedná se o předškoláky!)

Možná se mi na tyhle otázky odpovědi nikdy nedostane, ale aspoň jsem se zeptala.

Přeji pěkný den

Věra Parmová

Odpověď vedení města:

Vážená paní Parmová,

reagujeme na Váš příspěvek. Jsme rádi, že se Vám nové hřiště na Švehlově ulici líbí. Proč vzniklo nové hřiště právě zde? Již delší dobu jsme přemýšleli na tím, jak tento prostor mezi bytovými domy co možná nejlépe využít. Na základě „průzkumu“ mezi zdejšími obyvateli, který, dá se říci, korespondoval s představou města, se právě tato varianta stala tou,

jež se zrealizovala. To, že je poblíž jiné hřiště, je sice pravda, nicméně počet dětí v této lokalitě je v současnosti takový, že jsou využívána obě hřiště.

Ve věci dětského hřiště na Nerudově ulici si vzpomeňme: původní léty a pískem zpevněná plocha, bez jasného vymezení se zbytky trávy, byla při stavbě oddílné kanalizace využita jako deponie zhotovitele s haldami zeminy, stavební suti a všeho možného. Po jejich odstranění a místo „vedení do původního stavu“ jsme chtěli plochu zlepšit klidovým koutem. Záležitost jsme řešili vlastními silami: tj. se zaměstnanci městského úřadu od návrhu architektky až po realizaci. Ta se sice protáhla, ale dílko bylo dokončeno a podle ohlasů veřejnosti slouží ke spokojenosti. Získali jsme i dotaci z Jiho-moravského kraje na většinu osazených hracích prvků. Že by tento počín měl být „po zásluze potrestán“?

V poslední části příspěvku poukazujete na problém s umístováním dětí do předškolních zařízení v našem městě. Pro přijímání dětí do MŠ jsou stanovena objektivní kritéria a jsou plně v kompetenci ředitelek MŠ. Víme o jejich momentálně nedostačující kapacitě a hledáme cesty, které povedou k vyřešení neutěšené situace. Začínáme pracovat na projektu výstavby nové MŠ v areálu ZŠ.

Myslíme si, že není třeba zoufat, snažíme se, aby město postupně měnilo svoji tvář k lepšímu. Lze si jen přát, aby to bylo ku prospěchu nás všech.

Ing. arch. Jaroslav Klaška, Pavel Horák

Už to není, co to bývalo, už to není, co to bylo dřív

Když já nebo některý z mých spolužáků jsme za svého raného mládí rozbili při hře okno, následoval – v tom lepším případě – pohlavek, ale někdy taky výprask. A tatínek nechal okno opravit anebo aspoň opravu zaplatil! Dnes čtrnáctiletí vykradou 20 aut, a protože jsou mladiství – policie vyšetřování odloží!

Na gymnázium jsem jezdil trolej-busem. Stávali jsme na zadní plošině. Nikoho nás ani nenapadlo si jít sednout. O tom se vykládal jenom vtip: Sedadla v elektrice jsou obsazena mladými lidmi. Nastoupí starší dáma, rozhlédne se a povídá: „Jak se tak dívám – gentlem-

ni vymřeli!“ a na to jeden ze sedících mladíků odvětl: „Ale co by – gentlemani jsou, ale místo není!“ Minulý týden jsem nastoupil do autobusu. Byl plný. Já a řidič jsme byli nejstarší. Ti ostatní tak 3–4x mladší. Když na jedné zastávce šel řidič vyklopit plošinu pro invalidu, měl jsem obavy, že mládež zatím místo řidiči obsadí. Naštěstí když vystupoval – si za sebou kabinku řidiče rádně zavřel. I invalida dopadl dobře. Seděl totiž pevně na svém vozíku!

Při přestupu na trolejbus jsem měl více štěstí. Posadil jsem se. Než se trolejbus rozjel, stačila ještě nastoupit star-

ší žena, s asi šestiletým chlapcem. Mohla být o něco starší než já.

I zvedl jsem se a pravím: „Posaďte se prosím,“ a odpověď zněla: „Děkuji – já postojím. Miloušku, posaď se!“ A než jsem se vzpamatoval, tak na mnou uvolněném místě se rozvaloval šestiletý frocek!

Narodil jsem se za války – myslím té druhé světové. V době od r. 1948 do r. 1950 můj otec – řezník a uzenář – vyráběl uzeniny. A z té doby si pamatuji, že uzeniny se vyráběly z masa (vepřového, hovězího – jemně či hrubo sekaného) a koření.

Přišel socialismus. V roce 1950 tatínka znárodnili. Když byla měnová reforma, bylo mně 11 let. A od té doby si pamatuji, že byly dva druhy mléka (obyčejné a plnotučné), dva druhy chleba (kmínový a výražka) a dva druhy másla, I. a II. A taky dva druhy jogurtů – bílý a jogurt s marmeládou. Smetany byly dvě: 12% – do kávy, 31% pak na šlehačku. A taky stočné bylo 20 haléřů/m³.

A přišla sametová revoluce. A my – dříve narození – jsme se nestačili divit, jak se nám rozšířil sortiment. A zíráme čím dál víc a zjišťujeme, že třeba anglická slanina obsahuje 60 % vepřového masa a jinak je to pitná voda, jedlá sůl, stabilizátory, konzervant, zahušťovadla: bramborový škrob, antioxidanty, zvýrazňovač chuti, barvivo, extrakt koření, kouřové aróma, potravin. barvivo – atd.

A protože mám stále tak trochu kalkulčku v hlavě – přemyslím: když hovězí přední stojí cca 110 Kč/kg, bůček bez kostí cca 80 Kč/kg – z čeho se asi vyrábí špekáček za 45, či gothaj za 55 Kč/kg a nyní dokonce slovenský točený za 39 Kč/kg??? Přitom vepřové nožičky stojí (ve slevě) 39,90 Kč/kg!!! Ale hovězí dršťka vařená (ve slevě) 89,90 Kč/kg.

A taky by mně zajímalo, proč se naši,

slovenští a polští uzenáři prou – podle čí normy se napříště budou vyrábět špekáčky v EU?

Teď běží v televizi reklama s velkým otazníkem „VÍTE, CO JÍTE?“ – abych pravdu řekl, „NEVÍME“ a raději snad ani vědět nechceme!

Dožiji-li se voleb, bude mně 66 let. Byly doby, kdy se říkalo: 60 ti není a v Rusku jsi nebyl – tak nerad! Přestože oba předpoklady splňuji – radit v žádném případě nechci. Jen se tak ohlížím. Ohlížím a srovnávám. Dříve poloprázdné regály a vše se shánělo a na vše byly fronty. Ale lidé byli jaksi zdravější. Dnes plné supermarkety lákavého zboží a lidé si místo výletu do přírody z nakupování udělali zábavu na volný čas.

Ne však všichni. Jsou mezi námi tací, kteří svůj volný čas tráví mnohem smysluplněji. Ať již je to sport, různé koníč-

ky či práce na zahrádce. A v neposlední řadě – i přes pokročilý věk – sebevzděláváním. Ale o tom je už můj další článek – Senioři komunikují.

Text i foto Jaroslav Vymazal

Centrum volného času Fantázie, pobočka JUNIOR – Domu dětí a mládeže se představuje.

Již od roku 1996 působíme v MČ Brno-Slatina. Nabízíme aktivity pro aktivní využití volného času – kroužky, kurzy, tvořivé dílny, výlety a tábory pro děti, dospělé i rodiny s dětmi.

Od letošního roku **nabízíme zájmové aktivity i ve Šlapanicích**. Díky dobré spolupráci s vedením ZŠ Šlapanice otvíráme 3 nové kroužky v prostorách školy pod vedením pracovníků DDM JUNIOR – CVČ Fantázie. Jedná se o:

Šikulky – výtvarný kroužek pro děti – čtvrtek 15.00–16.00
Zájmový kroužek pro všechny kluky a holky, kteří rádi tvoří a zkoušejí vyrábět drobné rukodělné z tradičních i nových zajímavých materiálů.

Počet dětí v kroužku: 10–12 ve věku 7–10 let
Cena: 400 Kč za 1. pololetí

Žabky – dívčí výtvarný klub – čtvrtek 16.15–17.45
Zájmový kroužek pro všechna děvčata, která ráda tvoří, vyzkoušejí si tradiční řemesla i netradiční výtvarné techniky (korálkování, batika, smalt apod.).

Počet děvčat v kroužku: 10–12 ve věku 11–15 let
Cena: 560 Kč za 1. pololetí

Osadníci – klub deskových her – čtvrtek 13.30–15.00
Zájmový kroužek pro všechny kluky a holky, kteří rádi hrají nejrůznější deskové hry, např. Trans Ameriku, Cink, Carcassonne, Osadníci, Jangl atd. Každý měsíc na vás čeká nová hra a následně turnaj o drobné ceny.
Cena: 240 Kč za 1. pololetí

Do kroužků je možné se přihlásit i v průběhu školního roku!

Dále Vás zveme na tradiční PODZIMNÍ BURZU, na které můžete získat za výhodné ceny zimní oblečení a vybavení pro děti. Kde: v jídelně ZŠ Jihomoravské nám.

10. 10. Výkup oblečení (16.00–20.00)
11. 10. Prodej oblečení (8.00–17.00)
12. 10. Vrácení věcí (9.00–11.00)

oční optika

Provozovna: Na Pořičí 4, 664 51 Šlapanice

DIČ: CZ60709162

TEL: 544 228 144

Provozní doba:

Pondělí	9.00 – 12.00	12.30 – 17.30 hod.
Úterý	9.00 – 12.00	12.30 – 17.30 hod.
Středa	9.00 – 12.00	12.30 – 18.00 hod.
Čtvrtek	9.00 – 12.00	12.30 – 17.30 hod.
Pátek	8.30 – 12.00	12.30 – 16.30 hod.

Odpovědná vedoucí: Alice Hružová, DiS.

Prodej brýlových obrub, skel, kontaktních čoček, pouzder, roztoků a dalšího příslušenství.

Vyšetření zraku v dny uvedené v prodejně.

RESTAURACE McDONALD'S

Rohlenka

Tvarožná, Dálnice D1

**PŘIJME ZAMĚSTNANCE NA PLNÝ A ZKRÁCENÝ ÚVAZEK
NEBO BRIGÁDU DO TŘÍSMĚNNÉHO PROVOZU.**

SMĚNY JSOU VHODNÉ I PRO STUDENTY A MATKY S DĚTMI.

(možnost dopoledních směn)

DÁLE PŘIJMEME PRACOVNICE NA ÚKLID RESTAURACE.

(třísměnný provoz)

Bližší informace na tel. čísle:

+ 420 724 323 688

**ZÍSKEJTE AŽ 5000 Kč
MĚSÍČNĚ BEZ PRÁCE**

Máte auto, dům, pozemek či plot?

Pronajmete je pro reklamní účely
a nechte je vydělávat...

511 511 588
volejte kdykoliv | za lokální sazbu

goodbell

JAZYKOVÉ STUDIO

Jazykové studio GOOD BELL

www.goodbell.cz

tel. 608 724 819

Jazyková škola se zaměřením na výuku angličtiny pro dospělé (a dospívající)

- vstupní rozřazovací test, profesionální přístup, e-learning
- důraz na konverzaci, otevření kurzu již od 4 studentů
- možnost **on-line přihlášky**
- výuka a zápis na **ul. Nádražní 58 ve Šlapanicích**
(budova MU)
- termín zápisu: čtvrtek 18. září 18-19.30 hod.
- Ve školním roce 2008/09 zahajujeme výuku od 22. září

VÝSTAVBA BYTOVÉHO KOMPLEXU BRNĚNSKÁ POLE - ŠLAPANICE

Investor stavby:

Brněnská pole Invest, s.r.o.

Generální dodavatel:

ZIPP Brno s.r.o.

Projekt:

APK plan & desing., s.r.o.

termín zahájení: **duben 2008**
termín ukončení: **prosinec 2013**

BYTY: 1 + KK
2 + KK
3 + KK
4 + KK

NEBYTOVÉ PROSTORY:
- KANCELÁŘE
- OBCHODNÍ
PROSTORY

Prodej bytů - Lidická 28, 664 51 Šlapanice

Tel.: 544 228 328, 603 244 470, 728 454 669

e- mail: info@brnenskapole.cz

www.brnenskapole.cz

**ČESKÁ
POJIŠŤOVNA**

Česká pojišťovna a.s.
Agentura 937 – Jednatelství David Eliáš

v obchodní pasáži ALBERT
Nádražní 1156/9, Šlapanice

U nás můžete:

- uzavřít novou smlouvu
- provést změny ve stávajícím pojištění
- získat důležité informace z oblasti zajištění rodiny
- zaplatit pojistné

Otevírací doba:

Po – St 9.00 – 12.00 13.00 – 18.00
Čt – Pá na objednání
So 9.00 – 12.00

objednání a informace na tel.: **724 353 467**

Nabízíme tyto produkty:

- ✓ Životní pojištění
- ✓ Úrazové pojištění
- ✓ Pojištění nemoci a hospitalizace
- ✓ Pojištění půjčky
- ✓ Penzijní připojištění
- ✓ Cestovní pojištění
- ✓ Pojištění budov, domácností a chat
- ✓ Pojištění odpovědnosti
- ✓ Povinné ručení a Havarijní připojištění
- ✓ Pojištění psů
- ✓ HYPOTÉKY

Chráníme vaše sny

ČESKÁ POJIŠŤOVNA

5A

5B

Poznejte, kde to bylo! – soutěž. Více informací na str. 5.

Dny koně v Braine-l'Alleud, 14. 9. 2008, foto: Magdalena Černá

Kárky of the Půlpánov, 20. 9. 2008, foto: Magdalena Černá